

Dziennik Urzędowy C 192

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 62

7 czerwca 2019

Spis treści

I Rezolucje, zalecenia i opinie

REZOLUCJE

Rada

2019/C 192/01	Rezolucja przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie reprezentacji państw członkowskich UE w Radzie Założycielskiej WADA oraz koordynowania stanowisk państw członkowskich przed posiedzeniami tej agencji	1
---------------	--	---

II Komunikaty

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2019/C 192/02	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa M.9375 – Clearlake/Insight/Appriss) ⁽¹⁾	5
2019/C 192/03	Komunikat Komisji zmieniający komunikat 2012/C 72/07 – Wytyczne dotyczące odliczania kwot na mocy art. 105 ust. 1, 2 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009	5

PL

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Rada

2019/C 192/04	Konkluzje Rady w sprawie strategicznego podejścia UE do międzynarodowych stosunków kulturalnych i ram działania	6
2019/C 192/05	Konkluzje Rady w sprawie zwiększenia transgranicznego obiegu europejskich utworów audiowizualnych ze szczególnym uwzględnieniem koprodukcji	11
2019/C 192/06	Konkluzje Rady Unii Europejskiej i przedstawicieli państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie dostępu osób z niepełnosprawnościami do sportu	18
2019/C 192/07	Ogłoszenie skierowane do niektórych osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi przewidzianymi w decyzji Rady 2014/145/WPZiB oraz w rozporządzeniu Rady (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi	23

Komisja Europejska

2019/C 192/08	Kursy walutowe euro	24
2019/C 192/09	Noty wyjaśniające do Nomenklatury scalonej Unii Europejskiej	25
2019/C 192/10	Nowa strona narodowa obiegowych monet euro	26
2019/C 192/11	Nowa strona narodowa obiegowych monet euro	27
2019/C 192/12	Nowa strona narodowa obiegowych monet euro	28

Trybunał Obrachunkowy

2019/C 192/13	Sprawozdanie specjalne nr 7/2019 – Działania UE w zakresie transgranicznej opieki zdrowotnej – ustanowiono ambitne cele, lecz konieczne jest usprawnienie zarządzania	29
2019/C 192/14	Sprawozdanie specjalne nr 8/2019 – „Energia wiatrowa i słoneczna w produkcji energii elektrycznej – do osiągnięcia celów unijnych potrzebne są istotne działania”	29

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ WSPÓLNEJ POLITYKI HANDLOWEJ

Komisja Europejska

2019/C 192/15	Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antysubsydyjnego dotyczącego przywozu produktów z włókien ciągłych szklanych pochodzących z Egiptu	30
---------------	---	----

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja Europejska

2019/C 192/16	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.9362 – Suez Organique/Avril PA/Terral) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	40
2019/C 192/17	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.9357 – FIS/Worldpay) ⁽¹⁾	42
2019/C 192/18	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.9377 – MIRA/BCI/iGH) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	43

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

RADA

Rezolucja przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie reprezentacji państw członkowskich UE w Radzie Założycielskiej WADA oraz koordynowania stanowisk państw członkowskich przed posiedzeniami tej agencji

(2019/C 192/01)

PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH,

POWOŁUJĄC SIĘ NA:

1. konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 4 grudnia 2000 r. w sprawie walki z dopingiem ⁽¹⁾;
2. konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 18 listopada 2010 r. w sprawie roli UE w międzynarodowej walce z dopingiem ⁽²⁾;
3. rezolucję Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie reprezentacji państw członkowskich UE w Radzie Założycielskiej Światowej Agencji Antydopingowej oraz koordynowania stanowisk UE i jej państw członkowskich przed posiedzeniami tej agencji ⁽³⁾;
4. konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 15 grudnia 2015 r. dotyczące przeglądu rezolucji z 2011 r. w sprawie reprezentacji państw członkowskich UE w Radzie Założycielskiej Światowej Agencji Antydopingowej oraz koordynowania stanowisk UE i jej państw członkowskich przed posiedzeniami tej agencji, w których przewidziano, że do 31 grudnia 2018 r. dokonany zostanie kolejny przegląd doświadczeń wynikających z dalszego stosowania przedmiotowej rezolucji ⁽⁴⁾;

STWIERDZAJĄ, ŻE:

1. Podczas opracowywania, negocjowania i przyjmowania m.in. zasad, standardów i wytycznych przez Światową Agencję Antydopingową (WADA) Unia Europejska i jej państwa członkowskie powinny móc wykonywać swoje kompetencje i odgrywać przypadającą im rolę.
2. W Radzie Założycielskiej WADA przedstawicielom państw członkowskich UE przydzielono trzy miejsca.
3. Konieczne jest ustalenie praktycznych zasad dotyczących uczestnictwa przedstawicieli państw członkowskich UE w Radzie Założycielskiej WADA oraz koordynacji stanowisk UE i jej państw członkowskich przed posiedzeniami CAHAMA ⁽⁵⁾ i WADA. Praktyczne zasady powinny być zgodne z obowiązkiem lojalnej współpracy i mieć na celu propagowanie jedności zewnętrznej reprezentacji UE, a jednocześnie nie powodować powielania prac podejmowanych w ramach CAHAMA.
4. Koordynacja stanowisk całej Europy z myślą o posiedzeniach WADA powinna odbywać się w ramach prac CAHAMA; należy zapewnić, by decyzje podejmowane przez ten organ były w pełni zgodne z wszelkimi mającymi zastosowanie przepisami UE.

⁽¹⁾ Dz.U. C 356 z 12.12.2000, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. C 324 z 1.12.2010, s. 18.⁽³⁾ Dz.U. C 372 z 20.12.2011, s. 7.⁽⁴⁾ Dz.U. C 417 z 15.12.2015, s. 45.⁽⁵⁾ Europejski Komitet *ad hoc* ds. Światowej Agencji Antydopingowej (CAHAMA) to komitet ekspertów odpowiadający za koordynowanie stanowisk państw stron Europejskiej konwencji kulturalnej działającej w imieniu Światowej Agencji Antydopingowej (WADA).

5. Istnieje silna potrzeba, by reprezentacja państw członkowskich w Radzie Założycielskiej WADA miała charakter ciągły, wykazywała się odpowiednim poziomem zaangażowania oraz dysponowała poparciem politycznym i odpowiednim poziomem wiedzy fachowej.

W ZWIĄZKU Z TYM USTALAJĄ, ŻE:

1. Przedstawicielami państw członkowskich UE w Radzie Założycielskiej Światowej Agencji Antydopingowej będą reprezentanci szczebla ministerialnego, miejsca zaś zostaną przydzielone w następujący sposób:
 - jedno miejsce zostanie przydzielone odpowiedzialnej za sport na szczeblu ministerialnym osobie z jednego z państw członkowskich należących do urzędującego zespołu trzech prezydencji,
 - jedno miejsce zostanie przydzielone odpowiedzialnej za sport na szczeblu ministerialnym osobie z jednego z państw członkowskich należących do kolejnego zespołu trzech prezydencji,
 - jedno miejsce zostanie przydzielone osobie odpowiedzialnej za sport na szczeblu ministerialnym (dalej zwanej „ekspertem szczebla rządowego”) w wyniku wspólnej decyzji państw członkowskich zebranych w Radzie.
2. Zasady reprezentacji państw członkowskich UE w Radzie Założycielskiej WADA zamieszczone w załączniku I obowiązywać będą od dnia 30 czerwca 2019 r. bez uszczerbku dla mandatów zatwierdzonych przed tą datą.
3. Przedstawiciel w Radzie Założycielskiej WADA pochodzący z urzędującego zespołu trzech prezydencji złoży sprawozdanie z wyników posiedzenia Rady Założycielskiej WADA na kolejnym posiedzeniu Rady UE ds. Edukacji, Młodzieży, Kultury i Sportu i przedłoży pisemne sprawozdanie na przedmiotowy temat Grupie Roboczej Rady ds. Sportu.
4. Delegaci państw członkowskich spotykający się w ramach wspomnianej grupy roboczej mogą, unikając powielania działań podejmowanych w ramach CAHAMA, ustalić wspólne stanowisko w odniesieniu do kwestii wchodzących w zakres kompetencji państw członkowskich, pod warunkiem że takie wspólne stanowisko wniesie rzeczywistą wartość dodaną. Takie wspólne stanowisko podlega zatwierdzeniu przez przedstawicieli państw członkowskich zebranych w Komitecie Stałych Przedstawicieli (Coreper), chyba że państwa członkowskie ustalą inaczej.
5. Każde wspólne stanowisko uzgodnione przez państwa członkowskie UE musi być zgodne z uzgodnionymi stanowiskami UE i będzie przedstawiane na posiedzeniach CAHAMA przez prezydencję. Państwa członkowskie UE powinny dążyć do tego, by ich stanowisko zostało uwzględnione we wspólnym stanowisku całej Europy opracowanym przez komitet CAHAMA.
6. Przedstawiciele państw członkowskich UE w Radzie Założycielskiej WADA będą zabierać głos i brać udział w głosowaniach zgodnie ze stanowiskiem całej Europy uzgodnionym na forum CAHAMA, pod warunkiem że stanowisko to jest zgodne z dorobkiem prawnym UE.
7. Do dnia 31 grudnia 2021 r. przedstawiciele rządów państw członkowskich zebrani w Radzie dokonają przeglądu doświadczeń wynikających ze stosowania niniejszej rezolucji i rozważą, czy zasady w niej określone wymagają zmiany.
8. Niniejsza rezolucja, w tym załączone zasady reprezentacji państw członkowskich UE w Radzie Założycielskiej WADA oraz praktyczne ustalenia dotyczące przygotowań do posiedzeń WADA – w odniesieniu do kwestii wchodzących w zakres kompetencji Unii przyjęte przez Radę w dniu 23 maja 2019 r., zastępuje rezolucję przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie 2011/C/372/02 w sprawie reprezentacji państw członkowskich UE w Radzie Założycielskiej Światowej Agencji Antydopingowej oraz koordynowania stanowisk UE i jej państw członkowskich przed posiedzeniami tej agencji ⁽⁶⁾.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 372 z 20.12.2011, s. 7.

ZAŁĄCZNIK I

Zasady reprezentacji państw członkowskich UE w Radzie Założycielskiej WADA

Państwa członkowskie UE ustalają następujący system reprezentacji:

PRZEDSTAWICIELE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH WCHODZĄCYCH W SKŁAD AKTUALNEGO I KOLEJNEGO ZESPOŁU TRZECH PREZYDENCJI:

- Państwa członkowskie wchodzące w skład aktualnego zespołu trzech prezydencji wybiorą ze swojego grona – po dokonaniu konsultacji wewnętrznych – państwo, które będzie reprezentowało państwa członkowskie UE w Radzie Założycielskiej WADA. Wybrane państwo członkowskie wyznaczy – zgodnie z wewnętrznymi procedurami – stosownego przedstawiciela. Przedstawiciel ten powinien być w danym państwie członkowskim osobą odpowiedzialną za sport na szczeblu ministerialnym. Państwo członkowskie mające wyznaczyć przedstawiciela oraz imię i nazwisko tego przedstawiciela zostają zgłoszone Sekretariatowi Generalnemu Rady UE (SGR).
- Jeżeli wybrany przedstawiciel przestanie sprawować funkcję na szczeblu ministerialnym, dane państwo członkowskie wyznacza odpowiedzialną za sport osobę ze szczebla ministerialnego, która go zastąpi.
- Powyższe zasady obowiązywać będą również państwa członkowskie wchodzące w skład kolejnego zespołu trzech prezydencji.
- Kadencja wyżej wspomnianych przedstawicieli trwa trzy lata.
- Aby można było zachować ciągłość trzyletniej kadencji, przedstawiciel wyznaczony przez państwa członkowskie wchodzące w skład zespołu trzech państw, które mają obejmować prezydencję w następnej kolejności, pozostaje na stanowisku także wtedy, gdy zespół ten już obejmie prezydencję.

EKSPERT SZCZEBŁA RZĄDOWEGO WYZNACZANY WSPÓLNIE PRZEZ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE ZEBRANE W RADZIE:

- Nie później niż miesiąc przed posiedzeniem Rady UE, na którym ma zostać wyznaczony przedstawiciel-ekspert, państwa członkowskie zgłaszają stosownych kandydatów. Kandydatem nie może być minister z państwa członkowskiego wchodzącego w skład aktualnego lub kolejnego zespołu trzech prezydencji. Nazwiska kandydatów zostają zgłoszone Sekretariatowi Generalnemu Rady UE.
- Jeśli zgłoszono więcej niż jednego kandydata na przedstawiciela-eksperta, prezydencja będzie dążyć do uzyskania zgody państw członkowskich na przeprowadzenie głosowania na forum Grupy Roboczej ds. Sportu w celu wyznaczenia przedstawiciela. Procedura głosowania zostanie zaproponowana przez prezydencję i uzgodniona przez państwa członkowskie również w drodze konsensusu.
- Kadencja przedstawiciela-eksperta trwa trzy lata, chyba że osoba ta przestanie sprawować funkcję na szczeblu ministerialnym w swoim państwie członkowskim. W takim przypadku wszczęta zostanie nowa procedura wyboru. Urzędujący przedstawiciel-ekspert pozostanie na stanowisku do momentu zakończenia procedury wyznaczenia nowego przedstawiciela. Kadencja podlega zasadom WADA i w żadnym razie nie powinna być odnawiana więcej niż trzykrotnie.

ZASADY PRZEJŚCIOWE:

- Obowiązujące zasady reprezentacji państw członkowskich UE w Radzie Założycielskiej WADA określone we wspomnianej powyżej rezolucji z 2011 r. będą obowiązywać do dnia 30 czerwca 2019 r.

ZATWIERDZENIE PRZEZ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE ZEBRANE W RADZIE:

- Ekspertów szczebla rządowego oraz państwa członkowskie wybrane przez aktualny i kolejny zespół trzech prezydencji do wyznaczenia przedstawicieli do Rady Założycielskiej Światowej Agencji Antydopingowej zatwierdzają – po powiadomieniu ze stosownym wyprzedzeniem – państwa członkowskie zebrane w Radzie.
- Nazwiska wszystkich członków Rady Założycielskiej WADA będących przedstawicielami państw członkowskich UE przekazuje się tej agencji za pośrednictwem Sekretariatu Generalnego Rady UE.

ZAŁĄCZNIK II

Praktyczne ustalenia dotyczące przygotowań do posiedzeń WADA – w odniesieniu do kwestii wchodzących w zakres kompetencji Unii

Bez uszczerbku dla postanowień regulaminu wewnętrznego Rady i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) dotyczących procesu decyzyjnego UE Rada określa niniejszym następujące ustalenia praktyczne w celu zapewnienia przewidywalności i przejrzystości przygotowań do posiedzeń na forum Rady Europy służących koordynacji stanowisk całej Europy (CAHAMA) i do posiedzeń WADA:

1. Przed każdym posiedzeniem WADA Komisja jest proszona o przygotowanie i przedłożenie Radzie – odpowiednio wcześniej przed posiedzeniami CAHAMA i WADA – propozycji dotyczącej stanowiska UE w odniesieniu do kwestii wchodzących w zakres kompetencji Unii odpowiednio uwzględniającej dorobek prawny UE.
2. Taki projekt stanowiska UE jest analizowany przez Grupę Roboczą ds. Sportu.
3. Po zatwierdzeniu przez tę grupę roboczą projektu stanowiska UE dotyczącego kwestii wchodzących w zakres kompetencji Unii przedmiotowy projekt przedkłada się do zatwierdzenia Coreperowi. Gdy konieczne lub stosowne, Coreper może przekazać sprawę Radzie do przyjęcia.
4. W pilnych przypadkach, gdy konieczne jest pilne przyjęcie stanowisk, prezydencja może dążyć do wypracowania porozumienia w drodze procedury pisemnej lub procedury milczącej zgody.
5. W przypadku gdy do komitetu CAHAMA zostaje wystosowany apel o przyjęcie aktu mającego skutki prawne, Komisja jest proszona, by w odniesieniu do tego aktu przedstawiła wniosek dotyczący decyzji Rady zgodnie z art. 218 ust. 9 TFUE.
6. Na posiedzeniach CAHAMA Komisja proszona jest o przedstawianie stanowiska UE w zakresie, w jakim zezwala na to regulamin tego komitetu. W pozostałych przypadkach stanowisko UE przedstawia prezydencja.
7. W dowolnym momencie, gdy wymaga tego sytuacja, możliwe jest organizowanie na miejscu obrad unijnych posiedzeń koordynacyjnych między państwami członkowskimi a Komisją, którym to posiedzeniom przewodniczy prezydencja.
8. Niniejsze ustalenia praktyczne oraz rezolucja przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie reprezentacji państw członkowskich UE w Radzie Założycielskiej WADA oraz koordynowania stanowisk państw członkowskich przed posiedzeniami tej agencji przyjęte w dniu 23 maja 2019 r. zastępują rezolucję przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie 2011/C/372/02 w sprawie reprezentacji państw członkowskich UE w Radzie Założycielskiej Światowej Agencji Antydopingowej oraz koordynowania stanowisk UE i jej państw członkowskich przed posiedzeniami tej agencji ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 372 z 20.12.2011, s. 7.

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa M.9375 – Clearlake/Insight/Appriss)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2019/C 192/02)

W dniu 23 maja 2019 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=pl>) jako dokument nr 32019M9375. Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

**Komunikat Komisji zmieniający komunikat 2012/C 72/07 – Wytoczne dotyczące odliczania kwot
na mocy art. 105 ust. 1, 2 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009**

(2019/C 192/03)

W związku z całkowitym wejściem w życie obowiązku wyładunku ustanowionego w art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 ⁽¹⁾ w komunikacie Komisji – Wytoczne dotyczące odliczania kwot na mocy art. 105 ust. 1, 2 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 ⁽²⁾ wprowadza się następujące zmiany:

1) punkt 3 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) jeżeli dane stado jest poławiane w ramach połowów wielogatunkowych, a znaczące ograniczenie kwoty uniemożliwiłoby eksploatację gatunków pokrewnych w ramach tych połowów wielogatunkowych; lub”;

2) skreśla się pkt 5.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

⁽²⁾ Dz.U. C 72 z 10.3.2012, s. 27.

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

RADA

**Konkluzje Rady w sprawie strategicznego podejścia UE do międzynarodowych stosunków
kulturalnych i ram działania**

(2019/C 192/04)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

OPIERAJĄC SIĘ NA:

1. konwencji Unesco w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego z 2005 r. ⁽¹⁾;
2. konkluzjach Rady z dnia 23 maja 2017 r. w sprawie strategicznego podejścia UE do międzynarodowych stosunków kulturalnych ⁽²⁾;
3. nowym Europejskim konsensusie w sprawie rozwoju: „Nasz świat, nasza godność, nasza przyszłość” z dnia 7 czerwca 2017 r. ⁽³⁾;
4. konkluzjach Rady z dnia 23 maja 2018 r. w sprawie potrzeby wyeksponowania dziedzictwa kulturowego we wszystkich politykach UE ⁽⁴⁾;
5. konkluzjach Rady z dnia 27 listopada 2018 r. w sprawie planu prac w dziedzinie kultury na lata 2019–2022 ⁽⁵⁾;

Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJĄC:

6. wspólny komunikat Komisji Europejskiej i Wysokiego Przedstawiciela „W stronę strategii UE w dziedzinie międzynarodowych stosunków kulturalnych” z 2016 r.;
7. komunikat Komisji „Nowy europejski program na rzecz kultury” z 2018 r.;

UWZGLĘDNIAJĄC:

8. sprawozdanie na temat obecnej sytuacji w zakresie partnerstwa pomiędzy unijnymi klastrami narodowych instytutów kultury (EUNIC) a delegaturami UE z czerwca 2018 r. i zawarte w nim zalecenia ⁽⁶⁾;
9. uruchomienie projektu „Europejskie Domy Kultury”, mającego na celu przetestowanie i wdrożenie innowacyjnych modeli współpracy pomiędzy podmiotami europejskimi a lokalnymi zainteresowanymi stronami w krajach spoza UE ⁽⁷⁾;

UZNAJĄC, ŻE:

10. polityka zagraniczna Unii Europejskiej opiera się na rozwoju wzajemnej politycznej solidarności między państwami członkowskimi, określaniu kwestii stanowiących przedmiot ogólnego zainteresowania i osiąganiu coraz większego stopnia zbieżności działań państw członkowskich;

⁽¹⁾ http://www.unesco.pl/fileadmin/user_upload/pdf/Konwencje__deklaracje_raporty/Konwencja

⁽²⁾ Dz.U. C 189 z 15.6.2017, s. 38.

⁽³⁾ Dz.U. C 210 z 30.6.2017, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 196 z 8.6.2018, s. 20.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 460 z 21.12.2018, s. 12.

⁽⁶⁾ <https://www.eunicglobal.eu/news/report-on-the-current-state-of-the-partnership-between-eunic-clusters-and-eu-delegations>

⁽⁷⁾ <https://www.eunicglobal.eu/european-houses-of-culture>

11. działania Unii w dziedzinie kultury oparte są na unijnej kompetencji do prowadzenia działań służących wspieraniu, koordynowaniu i uzupełnianiu działań państw członkowskich;
12. różnorodność kulturowa i dialog międzykulturowy stanowią integralną część wartości Unii Europejskiej i odgrywają istotną rolę w propagowaniu praw człowieka, wolności artystycznej, poszanowania i tolerancji wobec innych, wzajemnego zrozumienia, zapobiegania konfliktom, pojednania i przeciwdziałania ekstremizmom oraz przyczyniają się do demokratyzacji, dobrego zarządzania i bardziej pokojowych społeczeństw;
13. kultura, będąc przede wszystkim i w największym stopniu wartością samą w sobie, ma pozytywne skutki społeczno-gospodarcze, poprawia jakość życia, a jej pozytywna rola w stosunkach zewnętrznych zdobywa coraz większe uznanie;

DAŻĄC DO:

14. wzmocnienia skuteczności i wpływu polityki zagranicznej UE poprzez włączenie międzynarodowych stosunków kulturalnych w zakres swoich instrumentów polityki zagranicznej, w szczególności w perspektywie długoterminowej;
15. poprawy spójności stanowisk i działań UE na szczeblu wielostronnym z myślą o zwiększeniu skuteczności UE jako zwiększającej spójność siły w stosunkach międzynarodowych, w tym poprzez likwidację przeszkód dla wszystkich zainteresowanych stron, tak by mogły skutecznie działać;
16. sprzyjania wzajemnemu uczeniu się, międzykulturowemu zrozumieniu i zaufaniu pomiędzy UE i jej partnerami w stosunkach zewnętrznych, przy wzmacnianiu sektorów kultury lokalnej jako motorów zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu, postępu społecznego i kulturowego oraz sprzyjaniu różnorodności kulturowej, innowacji i odporności gospodarczej;
17. wzajemnego wzmacniania zewnętrznych wymiarów polityk, programów i projektów kulturalnych oraz kulturalnego i kreatywnego wymiaru stosunków międzynarodowych UE i jej państw członkowskich poprzez wzmacnianie międzysektorowej współpracy pomiędzy instytucjami Unii i państwami członkowskimi oraz wewnątrz nich;
18. osiągnięcia synergii i komplementarności pomiędzy działaniami podejmowanymi przez UE i jej państwa członkowskie w krajach trzecich, w tym przez ich przedstawicielstwa dyplomatyczne i konsularne i sieć EUNIC;

Z NALEŻYTYM UWZGLĘDNIENIEM:

19. odpowiednich zakresów kompetencji państw członkowskich, Komisji i ESDZ oraz zasad pomocniczości i komplementarności;

Z POSZANOWANIEM:

20. różnorodności kulturowej, wolności artystycznej i niezależności sektora kultury;

UZNAJĄC POTRZEBĘ:

21. międzysektorowego podejścia do kultury, które obejmuje branżę kultury i branżę kreatywną, sztukę, naukę, edukację, turystykę i dziedzictwo kulturowe;
22. dalszego zwalczania nielegalnego handlu dobrami kultury;
23. inkluzywności: należy zachęcać do zaangażowania państw członkowskich w państwach trzecich i ułatwiać to angażowanie się, w tym w sytuacjach, gdy nie mają przedstawicielstwa dyplomatycznego lub konsularnego;
24. nowego ducha dialogu, wzajemnego zrozumienia i uczenia się, które obejmuje współpracę z lokalnymi podmiotami i społeczeństwem obywatelskim na wszystkich szczeblach (planowanie, projektowanie, wdrażanie) i na równych zasadach, z myślą o osiągnięciu podejścia oddolnego i opierającego się na bezpośrednich kontaktach, wzmocnienia lokalnych podmiotów, ich uczestniczenia i współtworzenia;
25. zdecentralizowanego podejścia, które wymaga, by polityki i projekty były dostosowane do lokalnych kontekstów, potrzeb i aspiracji;
26. wyjaśnienia i zwiększenia wiedzy, w tym na temat odpowiednich ról i wzajemnych oczekiwań instytucji UE i państw członkowskich, wraz z ich przedstawicielstwami dyplomatycznymi i konsularnymi, instytucjami i sieciami kultury, takimi jak EUNIC, oraz z innymi zainteresowanymi stronami;
27. elastyczności przy projektowaniu narzędzi finansowania i administracyjnych, po to by wspierać również projekty małej i średniej wielkości i dostosować się do lokalnych możliwości;

W ZWIĄZKU Z POWYŻSZYM USTANAWIA NASTĘPUJĄCE RAMY DZIAŁANIA POPRZEC ZWRÓCENIE SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, BY:

28. wzmocniły, w odpowiednich przypadkach, współpracę pomiędzy odpowiednimi ministerstwami, w szczególności ministerstwami kultury i spraw zagranicznych;
29. w stosownych przypadkach, dalej rozwijały istniejące sieci służące rozwojowi wiedzy i kompetencji i zachęcały do wymiany pomiędzy środowiskiem akademickim i praktykami w obszarze międzynarodowych stosunków kulturalnych;
30. wykorzystywały, podczas przewodniczenia Radzie UE, nieformalne posiedzenia wyższych rangą urzędników w ministerstwach kultury i wyższych rangą urzędników ds. kultury w ministerstwach spraw zagranicznych do analizowania i uczestniczenia we wdrażaniu tego strategicznego podejścia, obok posiedzeń Rady i jej stosownych geograficznie i tematycznie organów przygotowawczych, które nadal są najważniejszym organem kształującym wytyczne polityczne, kształtowania i podejmowania decyzji;
31. wzmocniły swoje uczestnictwo w przygotowywaniu, wdrażaniu, monitorowaniu i ocenie wspólnych lokalnych strategii i projektów kulturalnych w krajach trzecich. do osiągnięcia tego celu mogłyby przyczynić się EUNIC i współpraca pomiędzy przedstawicielstwami dyplomatycznymi i konsularnymi;

WEZWANIE KOMISJI I WYSOKIEGO PRZEDSTAWICIELA UNII DO SPRAW ZAGRANICZNYCH I POLITYKI BEZPIECZEŃSTWA, BY:

32. włączyli zasady i cele tego strategicznego podejścia i wzmocnili współpracę z odpowiednimi organami Rady w projektowaniu i wdrażaniu istniejących i przyszłych ram tematycznych i geograficznych, takich jak w kontekście rozszerzenia, rozwoju i krajów objętych EPS lub partnerów strategicznych;
33. zapewnił odpowiednią wiedzę fachową w obszarze stosunków kulturalnych;
34. wyznaczyli punkty kontaktowe ds. kultury i zapewnił odpowiednie zasoby w dziedzinie kultury w delegaturach UE;
35. ustanowili pojedynczy internetowy punkt kontaktowy z dostępem do informacji na temat polityk, programów i działań UE podejmowanych przez Komisję i ESDZ w odniesieniu do międzynarodowych stosunków kulturalnych;
36. uwzględniali aspekt międzynarodowych stosunków kulturalnych, w odpowiednich przypadkach, w regularnych sprawozdaniach na temat działań z zakresu polityki zagranicznej, w tym w kontekście strategii globalnej;

WEZWANIE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, KOMISJI I WYSOKIEGO PRZEDSTAWICIELA UNII DO SPRAW ZAGRANICZNYCH I POLITYKI BEZPIECZEŃSTWA, W ICH ODPOWIEDNICH OBSZARACH KOMPETENCJI I Z NALEŻYTYM UWZGLĘDNIENIEM ZASADY POMOCNICZOŚCI I KOMPLEMENTARNOŚCI, BY:

37. wzmacniały koordynację, synergię i wytyczne strategiczne dotyczące najlepszych sposobów propagowania międzynarodowych stosunków kulturalnych, w szczególności poprzez regularne zaangażowanie Rady i jej odpowiednich organów przygotowawczych i wyznaczonych grup eksperckich;
38. dalej wzmacniały rolę kultury w politykach i programach w ramach stosunków zewnętrznych, w tym na mocy polityki bezpieczeństwa i zagranicznej;
39. propagowały współpracę z krajami trzecimi i odpowiednimi organizacjami międzynarodowymi, w szczególności Unesco i Radą Europy zgodnie z celami tego strategicznego podejścia;
40. zwiększały wysiłki na rzecz osiągnięcia wspólnych stanowisk UE na forach i w sieciach wielostronnych oraz, w stosownych przypadkach, przemawiały jednym głosem na temat kwestii, które mają wpływ na międzynarodowe stosunki kulturalne;
41. wspierały wysiłki na rzecz zwiększenia roli kultury jako horyzontalnego czynnika umożliwiającego realizację celów zrównoważonego rozwoju;
42. ułatwiały, poprzez odpowiednie instytucjonalne i prawne ramy i środki wsparcia, mobilność artystów i profesjonalistów z dziedziny kultury między UE a krajami trzecimi;
43. rozwijały partnerstwa z organizacjami międzynarodowymi i instytucjami, które propagują rolę kultury i dziedzictwa kulturowego w doprowadzeniu do pokoju w obszarach objętych konfliktem i pokonfliktowych;

44. czyniły szczególne wysiłki na rzecz wdrażania wspólnych projektów i działań w krajach trzecich w oparciu o współdzieloną wizję strategiczną opracowaną na szczeblu lokalnym przez państwa członkowskie, ich przedstawicielstwa dyplomatyczne i konsularne, instytucje kulturalne, EUNIC, delegatury UE i podmioty lokalne; z myślą o tym celu należy opracować stosowne ramy i instrumenty;
 45. lepiej wykorzystywały istniejące fora, mechanizmy, sieci i bazy danych do celów dzielenia się informacjami i wymiany dobrych praktyk, w tym platformę dyplomacji kulturalnej.
-

ZAŁĄCZNIK

Główne odniesienia polityczne

- Konwencja haska o ochronie dóbr kultury w razie konfliktu zbrojnego z 1954 r.;
 - Konwencja Unesco dotycząca środków zmierzających do zakazu i zapobiegania nielegalnemu przywozowi, wywozowi i przenoszeniu własności dóbr kultury z 1970 r.;
 - Konwencja Unesco w sprawie ochrony światowego dziedzictwa kulturalnego i naturalnego z 1972 r.;
 - Konwencja Unesco w sprawie ochrony niematerialnego dziedzictwa kulturowego z 2003 r.;
 - Konwencja Unesco w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego z 2005 r.;
 - wydana w 2015 r. Agenda Organizacji Narodów Zjednoczonych na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030;
 - Konwencje Rady Europy o kulturze, dziedzictwie architektonicznym, dziedzictwie archeologicznym, wartości dziedzictwa kulturowego dla społeczeństwa i o krajobrazie;
 - Konkluzje Rady z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie propagowania różnorodności kulturowej i dialogu międzykulturowego w stosunkach zewnętrznych Unii i jej państw członkowskich;
 - Konkluzje Rady z dnia 24 listopada 2015 r. w sprawie kultury w stosunkach zewnętrznych UE ze szczególnym uwzględnieniem kultury we współpracy na rzecz rozwoju;
 - Konkluzje Rady z dnia 17 października 2016 r. w sprawie globalnej strategii na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej
-

Konkluzje Rady w sprawie zwiększenia transgranicznego obiegu europejskich utworów audiowizualnych ze szczególnym uwzględnieniem koprodukcji

(2019/C 192/05)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYWOŁUJĄC:

kontekst polityczny określony w załączniku I⁽¹⁾ do niniejszych konkluzji, a w szczególności plan prac w dziedzinie kultury na lata 2019–2022 przyjęty 27 listopada 2018 r.,

UZNAJE, ŻE:

1. Różnorodność kulturowa i językowa Europy stanowi istotny zasób dla europejskiego sektora audiowizualnego. Dzięki pełnemu wykorzystaniu cyfrowych technologii internetowych treści audiowizualne mogą przekraczać granice geograficzne i językowe, propagować różnorodność kulturową i wspólne europejskie wartości, tym samym wzmacniając poczucie przynależności do wspólnej przestrzeni kulturowej oraz konkurencyjność europejskiego sektora audiowizualnego.
2. Utwory audiowizualne, szczególnie filmy, mini-seriale i seriale, zarówno przeznaczone do dystrybucji kinowej, jak i w formie audiowizualnych usług medialnych, odzwierciedlają bogactwo i różnorodność kultur europejskich i stanowią dziedzictwo, które wymaga promowania i ochrony zarówno dla przyszłych pokoleń, jak i ze strony przyszłych pokoleń.
3. Rozwój cyfrowy umożliwił współistnienie kin oraz liniowych i nieliniowych audiowizualnych usług medialnych, co wywarło wpływ na zwyczaje i preferencje odbiorców⁽²⁾. Jednak kina pozostają główną platformą rozpowszechniania filmów fabularnych⁽³⁾.
4. Podjęto ważne działania na szczeblu europejskim, by zająć się problemem piractwa audiowizualnego w internecie, ale potrzebne są dalsze wysiłki w celu wzmocnienia gospodarki kreatywnej w erze cyfrowej, by chronić jej różnorodność kulturową i zapewnić udostępnianie większej liczby utworów odbiorcom w całej Europie i poza jej granicami.
5. Co do zasady obieg utworów audiowizualnych jest stymulowany przez krajowe i międzynarodowe narzędzia finansowania związane z promocją i marketingiem, w tym za pośrednictwem różnych cyfrowych środków – na etapie tworzenia, a także dzięki projekcjom na festiwalach itd. Europejskie przepisy regulujące aspekty audiowizualne, szczególnie dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych, stanowią jeden z istotnych elementów zapewniania widoczności europejskich produkcji audiowizualnych w państwach UE.
6. Przeprowadzone przez Europejskie Obserwatorium Audiowizualne badania⁽⁴⁾ wskazują, że duża część produkowanych w UE filmów to europejskie koprodukcje, i wyliczają zalety takiego podejścia, a mianowicie możliwość docierania do szerszego grona odbiorców i większej liczby rynków niż filmy krajowe⁽⁵⁾ oraz możliwość korzystania z większej liczby źródeł finansowania, w tym funduszy publicznych⁽⁶⁾. Ponadto koprodukcje powstają w wyniku kreatywnej, finansowej i praktycznej współpracy opartej na dzieleniu się wiedzą fachową i łączą różne geograficzne i językowe obszary i konteksty, wywierając pozytywny wpływ zarówno na większościowych, jak i na mniejszościowych partnerów koprodukcji, a także na cały sektor audiowizualny.

⁽¹⁾ Załącznik I zawiera wykaz odpowiednich dokumentów związanych z przedmiotowymi kwestiami (akty ustawodawcze, konkluzje Rady, komunikaty Komisji Europejskiej itp.).

⁽²⁾ Według Europejskiego Obserwatorium Audiowizualnego w 2017 r. średni udział pochodzących z UE filmów w 37 krajowych katalogach abonamentów wideo na żądanie (SVOD) wynosił 20 %.

Średnio 22 % filmów produkowanych rocznie w UE było koprodukcjami, przy czym koprodukcje stanowiły na przykład 24 % w katalogu platformy Flimmit, a w katalogach platformy Horizon/UPC Prime odsetek ten wynosił 53 %. W 27 katalogach udostępnianych przez Netflix koprodukcje stanowią średnio 36 % filmów.

Jeśli chodzi o filmy wyprodukowane i dystrybuowane w unijnych kinach w latach 2005–2014, 64 % pochodziło z UE, 16 % z USA, 15 % miało pochodzenie międzynarodowe, a 4 % pochodziło z innych krajów europejskich. Unijne niekrajowe koprodukcje stanowiły większość unijnych filmów niekrajowych w katalogach.

⁽³⁾ Jedynie 47 % europejskich filmów dystrybuowanych w kinach było w tym samym czasie udostępnione na co najmniej jednej platformie wideo na żądanie (VOD), przy czym filmy europejskie stanowiły około 25 % wszystkich filmów dostępnych na takich platformach.

Zob. załącznik II, badania 1 i 4 przeprowadzone przez Europejskie Obserwatorium Audiowizualne.

⁽⁴⁾ Zob. załącznik II, badania 1–3.

⁽⁵⁾ Koprodukcje stanowiły 24 % wszystkich utworów wyprodukowanych w Europie w latach 2005–2014, a na całym świecie liczba biletów sprzedanych na koprodukcje stanowiła 50,3 % ogólnej liczby biletów sprzedanych na europejskiej filmy (w przypadku filmów z UE – 56,9 %) i była ona nieznacznie większa niż liczba biletów sprzedanych na filmy wyprodukowane w całości na rynkach krajowych. Liczba sprzedawanych biletów na europejskie koprodukcje jest ponad trzy razy wyższa niż liczba biletów sprzedawanych na filmy wyprodukowane w całości na rynkach krajowych.

⁽⁶⁾ Zob. załącznik II, badanie 4.

7. Zwiększenie transgranicznego obiegu utworów audiowizualnych za pośrednictwem różnych platform i katalogów wymaga spójnego podejścia do polityk w tej dziedzinie, w tym w odniesieniu do wykorzystywania nowych technologii takich jak sztuczna inteligencja.
8. By zachęcać do tworzenia i produkowania utworów o wysokiej jakości w sektorze audiowizualnym przy jednoczesnym uwzględnieniu specyfiki rynków audiowizualnych i ich możliwości, istniejących polityk i środków wsparcia na szczeblu krajowym, a także specyfiki mechanizmów finansowania i mechanizmów licencyjnych stosowanych do niektórych utworów audiowizualnych i często opartych na wyłącznych licencjach terytorialnych, konieczne są adekwatne do celów ramy regulacyjne i komplementarność między różnymi źródłami finansowania. Sektor audiowizualny otrzymuje niezbędne środki na swoje projekty najczęściej za pośrednictwem krajowych funduszy filmowych oferujących różne systemy wsparcia i różne rodzaje dotacji, pożyczek czy zachęt finansowych oraz dzięki europejskim mechanizmom finansowania projektów wielostronnych takim jak podprogram MEDIA i EURIMAGES. Choć nowe narzędzia finansowania są testowane i rozwijane, to dla finansowania europejskich filmów kluczowe znaczenie mają nadal przedsprzedaż⁽⁷⁾ oferowana nadawcom publicznym i prywatnym i dystrybutorom z różnych krajów oraz inwestycje dokonywane przez tych nadawców i dystrybutorów. Od poziomu regionalnego po poziom europejski fundusze publiczne dają coraz większe możliwości w zakresie finansowania, takie jak na przykład zachęty na rzecz produkcji i programy koprodukcji mniejszościowej.
9. Europejski sektor audiowizualny charakteryzuje się szczególnymi cechami pod względem geograficznym i językowym, co może powodować fragmentację rynku. W ramach działań na rzecz pokonania tego problemu koprodukcje mogą zwiększać międzynarodowy obieg utworów audiowizualnych i przyczyniać się do wzmocnienia krajowych zdolności w zakresie produkcji i dystrybucji oraz zwiększenia konkurencyjności i widoczności krajowych produkcji audiowizualnych.
10. Obecność koprodukcji na festiwalach filmowych może zapewnić widoczność utworów wysokiej jakości i zwiększyć ich obieg. Festiwale filmowe odgrywają również ważną rolę w rozwijaniu współpracy (np. polegającej na dzieleniu się zasobami i wiedzą fachową) między różnymi podmiotami w łańcuchu wartości.

PODKREŚLAJĄC W TYM KONTEKŚCIE, ŻE:

11. W ramach planu prac w dziedzinie kultury na lata 2015–2018 ustanowiono grupę ekspercką ds. obiegu europejskich filmów wykorzystującą otwartą metodę koordynacji (OMK). Grupa ta zaleciła, by poprzez krajowe ramy prawne i systemy wsparcia produkcji audiowizualnej zachęcać do większych inwestycji w koprodukcję, w tym poprzez wspieranie dwustronnych funduszy na rzecz koprodukcji lub współtworzenia. Grupa ta zaleciła również, by zachęcać do koprodukcji między różnymi partnerami z wielu państw członkowskich.
12. W kontekście planu prac w dziedzinie kultury na lata 2019–2022 nowa grupa ekspercka wykorzystująca OMK skupi się koprodukcjach w sektorze audiowizualnym. Grupa ta powinna działać w oparciu o prace wykorzystującej OMK grupy eksperckiej ds. obiegu europejskich filmów i ma ona bardziej szczegółowo ocenić kwestię koprodukcji, w tym koprodukcji z państwami spoza UE, a następnie przedstawić Radzie konkretne zalecenia.
13. W świetle wspomnianych powyżej kwestii konieczne jest skupienie się – w ramach istniejących zasobów – na dwóch kierunkach działań:

A. ŚRODKI BEZPOŚREDNIE ZACHĘCAJĄCE DO REALIZACJI KOPRODUKCJI

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

PODKREŚLA, ŻE:

14. Zarówno większościowi, jak i mniejszościowi partnerzy koprodukcji odnoszą korzyści z wynikających ze współpracy możliwości w zakresie finansowania, zaplecza technicznego, *know-how* i wiedzy, wysokiej jakości utworów audiowizualnych i większego obiegu na skutek koprodukcji.
15. Krajowe fundusze, instytuty i agencje filmowe – często w ramach umów o koprodukcję – istotnie przyczyniają się do opracowywania i sprzedaży koprodukcji w Europie poprzez udzielanie im wsparcia na wszystkich etapach (opracowywania, produkcji i dystrybucji).
16. Podprogram MEDIA 2014–2020 obejmuje wiele różnych systemów finansowania i działań zachęcających do zaangażowania się w europejskie koprodukcje i wspierających te koprodukcje. Przyznawane z niego bezpośrednie wsparcie na rzecz koprodukcji obejmuje funkcjonowanie międzynarodowych funduszy koprodukcyjnych, działania celowe w ramach systemu opracowywania koprodukcji (finansowanie poszczególnych projektów lub pakietów projektów tzw. *slate funding*) i systemu produkcji programów telewizyjnych, a także wsparcie strategii dystrybucyjnych na rzecz zwiększenia obiegu finansowanych utworów.

⁽⁷⁾ Przedsprzedaż oferowana nadawcom i dystrybutorom pochodzącym z różnych terytoriów stanowiła ogółem 41 % łącznego finansowania dla próby 445 europejskich filmów fabularnych. Zob. załącznik II, badanie 5.

17. Choć dwustronne porozumienia lub umowy o koprodukcji ułatwiają dostęp do krajowych funduszy i systemów wsparcia, przyjęta przez Radę Europy Europejska konwencja o koprodukcji filmowej (z 1992 r., zmieniona w 2017 r.) zapewnia kompleksowe prawne ramy i normy w zakresie wielostronnych koprodukcji i koprodukcji dwustronnych między stronami, które nie podpisały porozumienia dwustronnego.
18. EURIMAGES, działający w ramach Rady Europy fundusz na rzecz wspierania kultury, to bardzo ważny instrument finansowania koprodukcji, uruchamiany na rzecz dystrybucji i eksploatacji filmów fabularnych, animowanych i dokumentalnych.
19. Koprodukcje między krajami położonymi blisko siebie lub bliskimi kulturowo przyczyniły się w niektórych przypadkach do wzmocnienia praktyki współpracy strukturalnej w łańcuchu wartości.
20. Zarówno europejskie, jak i międzynarodowe koprodukcje, najczęściej wspierane przez wspomniane powyżej regionalne, krajowe i europejskie fundusze, wykazywały potencjał w zakresie zwiększenia obiegu i bardzo często otrzymywały najbardziej prestiżowe, światowe nagrody i wyróżnienia filmowe.
21. Nowe możliwości oferowane przez środowisko cyfrowe są coraz częściej wykorzystywane przez producentów w strukturze i procesie tworzenia międzynarodowej koprodukcji.
22. Różnorodne wymogi administracyjne organów finansowania publicznego i wiele zasad na szczeblu regionalnym, krajowym i europejskim mogą stanowić czasem wyzwanie dla partnerów biorących udział w koprodukcji – z perspektywy technicznej, artystycznej i finansowej.
23. Choć niniejsze konkluzje skupiają się na koprodukcjach między państwami europejskimi, należy odnotować zwiększone zainteresowanie europejskiego sektora audiowizualnego koprodukcjami z kluczowymi państwami pozaeuropejskimi. Oprócz angażowania talentów z całego świata, tendencja ta ma duży potencjał do zwiększenia międzynarodowego obiegu europejskich utworów koprodukowanych.

ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH I KOMISJI, BY W RAMACH ICH KOMPETENCJI:

24. nadal zachęcały do realizowania europejskich koprodukcji między państwami o różnych zdolnościach w sektorze audiowizualnym lub między państwami o ograniczonym obszarze językowym lub geograficznym, a także do zwiększania obiegu i widoczności takich utworów;
25. zwiększyły wysiłki w zakresie wymiany dobrych praktyk i identyfikowania rozwiązań na rzecz uproszczenia procedur administracyjnych, spójności i przejrzystości zasad różnych funduszy publicznych, w tym za pośrednictwem technologii cyfrowych, by jeszcze bardziej ułatwiać powstawanie europejskich koprodukcji;
26. przy tworzeniu systemów wsparcia brały pod uwagę możliwość zwiększenia obiegu, promocji i eksploatacji filmów i rozwały dokonanie oceny swoich systemów finansowania publicznego w świetle jasnych celów dotyczących jakości współfinansowanych utworów i ich potencjału w zakresie rozpowszechnienia w UE;
27. zachęcały wszystkie podmioty, w tym dostawców usług internetowych, do przekazywania danych na temat widowni organom publicznym i podmiotom praw autorskich i by korzystały z tych danych, aby poznać i lepiej rozumieć odbiorców z myślą o odpowiednim dostosowaniu systemów wsparcia.

ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, BY:

28. rozwały ustanowienie systemów wsparcia, w tym systemów na rzecz koprodukcji mniejszościowych, uzupełniających finansowanie prywatne i europejskie instrumenty finansowania w celu zachęcania do produkcji i promocji europejskich utworów na wszystkich platformach;
29. nadal wspierały regionalne i krajowe fundusze w ich kluczowej roli podmiotów ułatwiających powstawanie koprodukcji, tam gdzie to możliwe zapewniając komplementarność ze środkami wsparcia;
30. korzystały z nowych technologii przy cyfryzacji procesu zawierania umów i udzielania finansowania z myślą o ułatwieniu dostępu do finansowania, zapewnieniu bardziej wydajnego i przejrzystego wykorzystywania publicznych środków i zmniejszeniu liczby kwestii prawnych związanych z koprodukcją;
31. podkreślały istotną rolę niezależnych producentów w procesie koprodukcji.

ZWRACA SIĘ DO KOMISJI, BY:

32. poszukiwała sposobów dalszego tworzenia, promowania i upraszczania możliwości finansowania koprodukcji w ramach podprogramu MEDIA;
33. propagowała środki służące uzyskaniu lepszej widoczności i większego obiegu europejskich utworów audiowizualnych, dbając jednocześnie o równe warunki działania, które uwzględniają specyfikę państw członkowskich pod względem geograficznym i językowym w odniesieniu do zdolności w zakresie produkcji, dystrybucji i widowni;

34. zastanowiła się nad sposobami zwiększenia widoczności wszystkich partnerów koprodukcji – zarówno partnerów większościowych, jak i mniejszościowych – w odniesieniu do utworów wspieranych w ramach podprogramu MEDIA;
35. przedstawiła – we współpracy z Europejskim Obserwatorium Audiowizualnym – ocenę dotyczącą koprodukcji w Europie, zawierającą wykaz możliwości dostępu do rynku dla koprodukcji i propozycje, jak usprawnić współpracę w ich ramach;
36. wzmocniła współpracę, ustrukturyzowany dialog merytoryczny i wymianę najlepszych praktyk z odpowiednimi podmiotami regionalnymi i krajowymi, europejskimi agencjami filmowymi, Stowarzyszeniem Dyrektorów Europejskich Agencji Filmowych (EFADs), a także z Radą Europy, w szczególności z EURIMAGES i Europejskim Obserwatorium Audiowizualnym, poszukując możliwych synergii i możliwości współpracy i informując państwa członkowskie o wynikach tych kontaktów;
37. poszukiwała sposobów wspierania inicjatyw takich jak laboratoria kreatywne lub „sale pisarskie”, w ramach których producenci, pisarze i reżyserzy mogą współpracować nad opracowywaniem koprodukcji.

B. WSPIERANIE STABILNEGO ŚRODOWISKA SPRZYJAJĄCEGO KOPRODUKCIOM

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

PODKREŚLA, ŻE:

38. Potencjał europejskich koprodukcji może być wykorzystywany w większym stopniu poprzez rozwijanie środowiska, które zachęca do tworzenia utworów na zasadzie koprodukcji i propaguje takie utwory – w ramach całego łańcucha wartości. Działania te mogłyby obejmować wdrażanie środków w zakresie pośredniego wspierania koprodukcji, ale również działania ułatwiające współpracę na etapie tworzenia scenariusza i opracowywania koncepcji oraz działania związane z dystrybucją utworów powstałych na zasadzie koprodukcji i ich udostępnianiem po premierze.
39. By zwiększyć obieg europejskich filmów należy – jak ogólnie zaleca wykorzystująca OMK grupa ekspercka ds. obiegu europejskich filmów – prowadzić działania w obszarach takich jak: promocja, kina, festiwale, wideo na żądanie, dane o widowni, systemy wsparcia, współpraca merytoryczna, dostęp do finansowania oraz monitorowanie skutków wydawania środków publicznych.
40. Należy zapewnić przejrzystość finansowego wsparcia oferowanego koprodukcjom. Podmioty finansowania publicznego powinny mieć zwłaszcza dostęp do informacji na temat środków publicznych przekazanych bezpośrednio lub pośrednio na rzecz koprodukcji i pochodzących z różnych źródeł – europejskich, krajowych czy z poziomu niższego niż krajowy.
41. W ramach podprogramu MEDIA wśród środków pośrednich na rzecz zachęcania do realizowania koprodukcji znajdują się działania takie jak szkolenia, działania dotyczące dostępu do rynku i związane z tworzeniem międzynarodowych sieci kontaktów zachęcających do współpracy transgranicznej i zwiększających zdolności w tym zakresie.
42. Dystrybucja i eksploatacja to kluczowe etapy gromadzenia widowni dla utworów wyprodukowanych na zasadzie koprodukcji. Sieć „Europa Cinemas”, finansowana przez podprogram MEDIA, zapewnia znaczące wsparcie na rzecz wyświetlania niekrajowych filmów europejskich. Potrzeba jednak dalszych wysiłków w celu zapewnienia, by utwory powstałe w wyniku koprodukcji były szeroko dystrybuowane, eksploatowane i propagowane na arenie międzynarodowej za pośrednictwem wszystkich kanałów i platform dystrybucji. Kluczowe znaczenie dla zapewnienia międzynarodowego sukcesu takich utworów ma zwłaszcza współpraca w zakresie promocji.
43. Polityki audiowizualne koncentrują się zazwyczaj na dostarczaniu treści wysokiej jakości, zróżnicowanych pod względem kulturowym i językowym. Bardzo ważne jest, by działać na rzecz zdobywania nowych odbiorców dla oryginalnych i innowacyjnych europejskich utworów audiowizualnych charakteryzujących się wysoką jakością i by wspierać widoczność treści tego rodzaju i dostęp do nich. Według Europejskiego Obserwatorium Audiowizualnego istnieje znacząca nierównowaga pomiędzy liczbą wyprodukowanych europejskich filmów a ich udziałem w całkowitej liczbie sprzedanych biletów, dlatego też niezbędne jest wzmocnienie powiązań między filmami a ich docelowymi odbiorcami.
44. W odniesieniu do dystrybucji utworów audiowizualnych za pośrednictwem platform cyfrowych duże znaczenie ma zapewnienie zrównoważonego środowiska i poszanowanie praw autorskich jako środków wspierających kreatywność.
45. Talent to kwestia leżąca u podstaw europejskiego sektora audiowizualnego. Dlatego też inwestowanie w europejskich specjalistów z sektora audiowizualnego – w tym w ich szkolenie – pozostaje warunkiem wstępnym stworzenia konkurencyjnego środowiska.

ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH I KOMISJI, BY W RAMACH ICH KOMPETENCJI I ISTNIEJĄCYCH ZASOBÓW:

46. Nadal wspierały sektor audiowizualny i rozważyły stosowanie do tego celu programów sektorowych.

47. W dalszym ciągu propagowały środki dostarczające pośredniego wsparcia na rzecz koprodukcji, na przykład tworzenie sieci międzynarodowych kontaktów, szkolenia dla specjalistów z branży filmowej, rozwijanie talentów, warsztaty na temat koprodukcji, wymiana dobrych praktyk i działania w zakresie współpracy, ponieważ procesy twórcze oparte na współpracy mają potencjał do tworzenia odnoszących sukcesy projektów wysokiej jakości.
 48. Oceniły, czy wskazane byłoby ustanowienie specjalnych środków mających zachęcać młodych twórców do opracowywania i publikowania ich pierwszych projektów i przyczynienia się w ten sposób do rozwoju europejskiego kinematografii.
 49. Ułatwiała widowni dostęp do audiowizualnych utworów i treści poprzez środki zachęcające do prowadzenia szerzej zakrojonych transgranicznych działań promocyjnych i dystrybucyjnych, w tym rozwoju cyfrowych technologii tworzenia dubbingu i napisów w jak największej liczbie języków europejskich. Obejmuje to utwory audiowizualne koprodukowane przez państwa lub regiony, w których mówi się mniej popularnymi językami, by propagować różnorodność językową, a jednocześnie pokonywać bariery wynikające z języka lub związane ze specjalnymi potrzebami.
 50. Zintensyfikowały wysiłki mające na celu zapewnienie, by powstałe w wyniku koprodukcji utwory były wspierane i promowane w całym łańcuchu wartości, w tym na szczeblu transgranicznym, i by utwory te docierały do jak najszerzej międzynarodowej widowni.
 51. Kontynuowały współpracę w zakresie tworzenia katalogu filmów europejskich, który jeszcze bardziej zwiększy widoczność i przejrzystość dostępnych w internecie europejskich koprodukcji.
 52. Zachęcały do ustrukturyzowanego i kompleksowego dialogu z jak najszerzym gronem prywatnych podmiotów, stale podtrzymywały swoje zaangażowanie na rzecz wnoszenia wkładu w środowisko sprzyjające koprodukcjom i zapewniały komplementarność źródeł finansowania.
 53. Przy należyтым uwzględnieniu zasady pomocniczości ciągle propagowały i wspierały inicjatywy promujące znajomość utworów sztuki filmowej w ramach edukacji formalnej, nieformalnej i pozaformalnej, a tym samym wyposażały młodych Europejczyków w umiejętności kreatywne i wzmacniały ich potencjał innowacyjny. Znajomość utworów sztuki filmowej odgrywa zasadniczą rolę w angażowaniu młodych pokoleń oraz pozwala im odkryć i docenić europejskie dziedzictwo filmowe i różnorodność kulturową.
-

ZAŁĄCZNIK I

Akty ustawodawcze

1. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1295/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające program „Kreatywna Europa” (2014–2020) (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 221).
2. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1128 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie transgranicznego przenoszenia na rynku wewnętrznym usług online w zakresie treści (Dz.U. L 168 z 30.6.2017, s. 1).
3. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1808 z dnia 14 listopada 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2010/13/UE w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) ze względu na zmianę sytuacji na rynku (Dz.U. L 303 z 28.11.2018, s. 69).

Konkluzje Rady

4. Konkluzje Rady w sprawie europejskiego dziedzictwa filmowego, w tym wyzwań ery cyfrowej (Dz.U. C 324 z 1.12.2010, s. 1).
5. Konkluzje Rady w sprawie wzmocnienia treści europejskich w gospodarce cyfrowej (Dz.U. C 457 z 19.12.2018, s. 2).
6. Konkluzje Rady w sprawie planu prac w dziedzinie kultury na lata 2019–2022 (Dz.U. C 460 z 21.12.2018, s. 12).
7. Konkluzje Rady Europejskiej z dnia 14 grudnia 2017 r., EUCO 19/1/17.

Zalecenia Rady

8. Zalecenie Rady w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie (Dz.U. C 189 z 4.6.2018, s. 1).

Komunikaty Komisji

9. Komunikat Komisji w sprawie możliwości i wyzwań dla kina europejskiego w dobie cyfrowej, 24 września 2010 r., COM (2010) 487 final.
10. Komunikat Komisji pt. „Nowy europejski program na rzecz kultury”, 22 maja 2018 r., COM (2018) 267 final.

Konwencje międzynarodowe

11. Konwencja Unesco z 20 października 2005 r. w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego.
 12. Zmieniona Europejska konwencja Rady Europy o koprodukcji filmowej, 30 stycznia 2017 r.
-

ZAŁĄCZNIK II

Badania przeprowadzone przez Europejskie Obserwatorium Audiowizualne

13. How do films circulate on VOD services and in cinemas in the European Union? A comparative analysis [„Jaki jest obieg filmów w usługach VOD i w kinach w Unii Europejskiej? Analiza porównawcza”], Christian Grece, 2016.
 14. Film production in Europe. Production volume, co-production and worldwide circulation [„Produkcja filmowa w Europie. Wielkość produkcji, koprodukcje i obieg na świecie”], Julio Talavera Milla, 2017.
 15. YearBook 2017/2018. Key trends. Television, cinema, video-on-demand audiovisual services – the pan-European picture [„Rocznik 2017/2018. Główne tendencje. Telewizja, kino, audiowizualne usługi wideo na żądanie – ogólnoeuropejski obraz sytuacji”], Francisco Cabrera, Gilles Fontaine, Christian Grece, Marta Jimenez Pumares, Martin Kanzler, Ismail Rabie, Agnes Schneeberger, Patrizia Simone, Julio Talavera, Sophie Valais, 2018.
 16. The legal framework for international co-productions [„Ramy prawne koprodukcji międzynarodowych”], Francisco Javier Cabrera Blázquez, Maja Cappello, Enric Enrich, Julio Talavera Milla, Sophie Valais, 2018, IRIS Plus.
 17. Fiction film financing in Europe: A sample analysis of films released in 2016 [„Finansowanie filmów fabularnych w Europie: analiza próby filmów, które weszły na ekrany w 2016 r.”], Martin Kanzler, 2018.
-

**Konkluzje Rady Unii Europejskiej i przedstawicieli państw członkowskich zebranych w Radzie
w sprawie dostępu osób z niepełnosprawnościami do sportu**

(2019/C 192/06)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ I PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH ZEBRANI W RADZIE,

MAJĄC NA UWADZE, CO NASTĘPUJE:

1. Do 2020 r. w UE będzie mieszkało 120 milionów osób z niepełnosprawnościami. UE propaguje równość szans i równy dostęp dla osób z niepełnosprawnościami. Fundamentalną częścią jej strategii jest praca na rzecz Europy bez barier⁽¹⁾.
2. Dla uczestnictwa osób z niepełnosprawnościami w sporcie na równych zasadach z innymi szczególne znaczenie mają ogólne zasady przedstawione w art. 3, definicja uniwersalnego projektowania w art. 2 i szczególne przepisy dotyczące udziału w życiu kulturalnym, rekreacji, wypoczynku i sporcie zawarte w art. 30 Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych⁽²⁾.
3. W UE niepełnosprawność i choroba często podawane są jako powody nieuczestniczenia w sporcie i ćwiczeniach fizycznych⁽³⁾.
4. Sport można specjalnie zaprojektować dla osób z niepełnosprawnościami lub dostosować tak, by umożliwić takim osobom dostęp do niego niezależnie od rodzaju niepełnosprawności – fizycznej, intelektualnej lub sensorycznej. W pewnych warunkach sport dla osób z niepełnosprawnościami może być uprawiany wraz z osobami bez niepełnosprawności, co jest jest dowodem na integrujący charakter sportu.
5. Szeroko uznawana jest wartość sportu w kontekście włączenia społecznego, a w szczególności rola sportu w propagowaniu i osiąganiu integracji grup mniejszościowych i marginalizowanych.
6. Coraz większą popularność zyskują duże wydarzenia sportowe dla osób z niepełnosprawnościami, na co wskazują niedawne letnie i zimowe igrzyska paraolimpijskie, które przyciągnęły masową widownię telewizyjną na całym świecie, i fakt, że wciąż organizowane są duże międzynarodowe wydarzenia sportowe dla osób z niepełnosprawnościami.

PODKREŚLA, ŻE

7. W przypadku osób z niepełnosprawnościami występuje większe prawdopodobieństwo, że znajdą się niekorzystnej sytuacji społeczno-gospodarczej, takiej jak ubóstwo i niski poziom przychodów, izolacja społeczna, dyskryminacja, ograniczony dostęp do rynku pracy, ograniczony dostęp do transportu, mniej liczne możliwości edukacyjne i problemy zdrowotne. Kwestie te negatywnie wpływają na możliwość uczestniczenia osoby z niepełnosprawnościami w sporcie.
8. Osoby te mogą w kontekście sportu musieć zmierzyć się z następującymi wyzwaniami:
 - a) stopień niepełnosprawności może ograniczać mobilność, a nawet powodować ból fizyczny podczas trenowania lub uprawiania pewnych dyscyplin. W połączeniu z innymi barierami problem ten może się zaostrzać z uwagi na negatywne lub ograniczające postrzeganie własnej niepełnosprawności, w szczególności brak pewności co do własnej zdolności do uprawiania sportu;
 - b) potrzeba specjalistycznych umiejętności i wiedzy na temat niepełnosprawności wśród osób pracujących z osobami z niepełnosprawnością w kontekście aktywności fizycznej związanej ze sportem, w szczególności nauczycieli wychowania fizycznego, trenerów sportowych i innych osób należących do personelu sportowego;
 - c) dostępność dostosowanej infrastruktury sportowej w salach treningowych lub sportowych, ośrodkach sportowych, w których uprawiają sport osoby z niepełnosprawnościami, lub podczas wydarzeń sportowych, w których takie osoby mogą uczestniczyć;
 - d) dodatkowe koszty finansowe związane z zakupem specjalistycznego sprzętu sportowego lub usług wspierających, bez których trenowanie lub uprawianie sportu nie byłoby możliwe.

⁽¹⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=1141&langId=pl>

⁽²⁾ <https://www.un.org/development/desa/disabilities/convention-on-the-rights-of-persons-with-disabilities.html>

⁽³⁾ TNS Opinion & Social (2018); Specjalne badanie Eurobarometr na temat sportu i aktywności fizycznej nr 472; Sondaż zlecony przez Komisję Europejską, Dyрекję Generalną ds. Edukacji, Młodzieży, Sportu i Kultury i koordynowany przez Dyрекję Generalną ds. Komunikacji; praca w terenie, grudzień 2017 r.

9. Uczestnictwo w sporcie powinno być rozważane z perspektywy uprawiania sportu jako formy aktywności fizycznej i z perspektywy uczestniczenia w działaniach społecznych, np. udziału w wydarzeniach sportowych lub bycia aktywnym w społeczności sportowej jako wolontariusz, członek klubu sportowego lub fanklubu.
10. Uczestnictwo w sporcie może się przyczynić do poprawy dobrostanu osób z niepełnosprawnościami oraz ich zdrowia fizycznego i psychicznego, a jednocześnie zwiększa ich osobistą mobilność i autonomię oraz propaguje włączenie społeczne.
11. Uprawianie sportu od najmłodszych lat wiąże się z dodatkowymi korzyściami dla osób z niepełnosprawnościami, bo ma pozytywny wpływ na rozwój umiejętności motorycznych, które są kluczowe dla poprawy ogólnej jakości życia.
12. Zwiększone zainteresowanie mediów elitarnymi wydarzeniami sportowymi dla osób z niepełnosprawnościami lub sportowcami z niepełnosprawnościami może zainspirować osoby z niepełnosprawnościami lub bez do zajęcia się sportem. Aby zwiększyć atrakcyjność sportu dla osób z niepełnosprawnościami, należy starać się zapewnić odpowiednie zainteresowanie mediów sportem masowym, bez uszczerbku dla wolności mediów.
13. Istotna w pomaganiu osobom z niepełnosprawnością w uczestniczeniu w zajęciach sportowych, zarówno na poziomie sportu masowego, jak i elitarnego może być technologia wspomagająca. Niemniej problematyczna może być kwestia jego powszechnej dostępności i przystępności pod względem kosztów.
14. Wdrażanie przepisów antydopingowych i dotyczących walkiz ustawianiem wyników zawodów sportowych i przestrzeganie ich oraz zapewnianie dokładnego określania niepełnosprawności i sprawiedliwe wykorzystywanie technologii wspomagającej są kluczowe w propagowaniu zrównoważonego rozwoju sportu dla osób z niepełnosprawnościami.
15. Konieczna dla wsparcia sektora sportowego, w tym sportu dla osób z niepełnosprawnościami, jest praca w ramach wolontariatu.
16. Ważne jest, by w strategiach i politykach mających na celu zwiększenie uczestniczenia osób z niepełnosprawnościami w sporcie uwzględniać perspektywę płci.
17. Sport może stanowić arenę społecznych interakcji pomiędzy osobami z niepełnosprawnościami i bez, dzięki czemu jest on cennym narzędziem propagowania włączenia społecznego i wzajemnego zrozumienia.

ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, BY ZGODNIE Z ZASADĄ POMOCNICZOŚCI I NA ODPOWIEDNICH POZIOMACH

18. wspierały społeczną świadomość i kampanie edukacyjne dla członków rodzin, opiekunów prawnych, osobistych asystentów, nauczycieli wychowania fizycznego, trenerów, personelu sportowego i innych stosownych podmiotów należących do społeczności sportowej, z niepełnosprawnościami lub bez, z myślą o propagowaniu otwartego i afirmatywnego podejścia w stosunku do osób z niepełnosprawnościami oraz odpowiedniego rozumienia możliwości i korzyści z uczestniczenia w zajęciach sportowych dla wszystkich, w tym dzieci i osób z niepełnosprawnościami; w odpowiednich przypadkach oferowały pomoc członkom rodzin i opiekunom prawnym osób z niepełnosprawnościami z myślą o sprzyjaniu uczestnictwu w sporcie tych ostatnich;
19. wspierały dalsze kształcenie i szkolenie nauczycieli wychowania fizycznego, trenerów, innego personelu sportowego i wszystkich wolontariuszy, z niepełnosprawnościami lub bez, poprzez dawanie im koniecznej wiedzy, konkretnych umiejętności i stosownego uznawania kompetencji, tak by umożliwić im włączanie osób z niepełnosprawnościami w różne środowiska sportowe lub związane z wychowaniem fizycznym. Takie programy szkoleniowe powinny uwzględniać różnice w potrzebach osób ukierunkowanych na uczestnictwo i osób ukierunkowanych na osiągnięcie wyników.
20. Podejmowały działania, by zapewnić dostęp do infrastruktury sportowej osobom z niepełnosprawnościami i bez, w tym udział w wydarzeniach sportowych, szkoleniach lub uprawianie sportu. Środki mogą obejmować opracowywanie lub podnoszenie norm dostępności w ośrodkach sportowych, zapewnianie zindywidualizowanego wsparcia ludzkiego, udostępnianie funduszy, upowszechnianie wśród organizacji sportowych na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym wiedzy na temat istniejących możliwości finansowania lub ułatwianie, w odpowiednich przypadkach, uczestniczenia sportowców z niepełnosprawnościami w stosownych organach organizacji sportowych.
21. W odpowiednich przypadkach propagować w krajowych systemach szkolnictwa sprzyjające włączeniu programy edukacji sportowej i wychowania fizycznego, tak by realizować potrzeby dzieci z niepełnosprawnościami, z myślą o oferowaniu wszystkim dzieciom równych szans poprzez pobudzanie ich uczestnictwa w związanych ze sportem zajęciach fizycznych i by zwiększać ich zainteresowanie sportem.

22. Wykorzystywać istniejące kanały współpracy pomiędzy państwami członkowskimi, by propagować wymianę wiedzy fachowej i dobrych praktyk z myślą o poprawie dostępu osób z niepełnosprawnościami do sportu.
23. Zająć się kwestią sportowców wyczynowych osiągających najlepsze wyniki w kontekście równych szans i niedyskryminowania osób z niepełnosprawnościami oraz sprzyjać współpracy i wymianie najlepszych praktyk w tej dziedzinie pomiędzy organami odpowiedzialnymi za sport w państwach członkowskich.

ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH I KOMISJI EUROPEJSKIEJ, ABY W RAMACH SWOICH OBSZARÓW KOMPETENCJI:

24. rozważyły zaoferowanie wsparcia finansowego organizacjom wyspecjalizowanym w propagowaniu sportu dla osób z niepełnosprawnościami i tradycyjnym organizacjom sportowym, które organizują zajęcia sportowe dla osób z niepełnosprawnościami, między innymi z myślą o zbliżeniu tych dwóch społeczności.
25. Propagowały i wspierały działania, w odpowiednich przypadkach na szczeblu unijnym, dotyczące regularnego gromadzenia statystyk i opracowania wskaźników odnoszących się do sportu i niepełnosprawności, takich jak wskaźnik uczestnictwa w sporcie, bariery w uczestnictwie, liczba osób z niepełnosprawnościami, które są zarejestrowane w klubach sportowych, lub poziom zainteresowania sportem ⁽⁴⁾.
26. Rozważyły zajęcie się, w ramach prac odpowiednich grup eksperckich, pełnym i faktycznym uczestnictwem osób z niepełnosprawnościami w sporcie, w tym konkretnymi umiejętnościami i szkoleniem koniecznym do trenowania osób z niepełnosprawnościami ⁽⁵⁾.
27. Wykorzystywały związaną ze sportem część finansowania z programu Erasmus+ na propagowanie sportu wśród osób z niepełnosprawnościami i wymianę dobrych praktyk i polityk pomiędzy państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami; z europejskich funduszy społecznych – na profesjonalne szkolenie personelu sportowego lub na integrację poprzez zajęcia sportowe; z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego – na zajęcie się kwestią dostępności infrastruktury sportowej; oraz korzystały z rezultatów badań w ramach odpowiednich projektów finansowanych z programu „Horyzont Europa”, by propagować innowacyjne rozwiązania i w ten sposób angażować osoby z niepełnosprawnościami w sport.
28. W odpowiednich przypadkach propagowały te możliwości finansowania i rezultaty finansowanych projektów wśród osób z niepełnosprawnościami, organizacji sportowych i innych stosownych podmiotów pozarządowych.
29. Upowszechniały wiedzę na temat pozytywnych rezultatów pracy w dziedzinie sportu dla osób z niepełnosprawnościami, w tym na temat pozytywnego wpływu sportu na włączenie społeczne takich osób.

ZWRACA SIĘ DO KOMISJI EUROPEJSKIEJ, BY

30. w dalszym ciągu uwzględniła sport w przyszłych kluczowych działaniach, które będą wspierać następne polityki dotyczące niepełnosprawności poprzez wykorzystywanie zgromadzonych dotychczas doświadczeń we wdrażaniu obecnej europejskiej strategii w sprawie niepełnosprawności,
31. Podczas omawiania tematyki sportowej z partnerami społecznymi w ramach dialogu społecznego prowadzonego na szczeblu UE uwzględniła unijne polityki i środki, które dotyczą potrzeb osób z niepełnosprawnościami i sprzyjają uczestnictwu takich osób i ich organizacji przedstawicielskich ⁽⁶⁾.
32. Wykorzystały europejską nagrodę Access City do rozreklamowania miast ułatwiających osobom z niepełnosprawnościami dostęp do infrastruktury sportowej i oceniła, jak doświadczenie z unijną kartą osoby niepełnosprawnej może się przyczynić do zwiększenia poziomów uczestnictwa w wydarzeniach sportowych również osób z niepełnosprawnościami.
33. Uwzględniła sport dla osób z niepełnosprawnościami w różnych kwestiach dotyczących sportu będących na agendzie na szczeblu UE, takich jak dwutorowa kariera sportowców lub prozdrowotna aktywność fizyczna ⁽⁷⁾.

⁽⁴⁾ Zgodnie z art. 31 Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych.

⁽⁵⁾ Zgodnie z art. 30 Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych.

⁽⁶⁾ Zgodnie z art. 4 ust. 3 Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych.

⁽⁷⁾ <http://www.euro.who.int/en/health-topics/disease-prevention/physical-activity/activities/hepa-europe>

ZWRACA SIĘ DO RUCHU SPORTOWEGO, BY

34. propagował, w ścisłej współpracy z osobami z niepełnosprawnościami i ich organizacjami przedstawicielskimi, uczestnictwo osób z niepełnosprawnościami w zajęciach sportowych głównego nurtu na wszystkich szczeblach⁽⁸⁾, z myślą o przyczynianiu się do skutecznej realizacji społecznej i edukacyjnej funkcji sportu.
35. Wykorzystywał istniejące mechanizmy solidarności, w szczególności na szczeblu sportu zawodowego, tak by sport dla osób z niepełnosprawnościami mógł być należycie finansowany.
36. Przyjął inkluzywne podejście przy opracowywaniu systemów zawodów sportowych lub propagowaniu uczestnictwa w sporcie ogólnie, poprzez zachęcanie do stosowania środków takich jak organizowanie zawodów i ceremonii wręczenia nagród w tym samym czasie i miejscu dla sportowców z niepełnosprawnościami i bez nich. W podobnym duchu – ułatwiał, w stosownych przypadkach, włączanie osób z niepełnosprawnościami w sesje treningowe lub drużyny osób bez niepełnosprawności.
37. Zapewniał, by infrastruktura treningowa i sportowa oraz przestrzenie rekreacyjne⁽⁹⁾ były dostępne i by zapewniona była odpowiednia baza noclegowa⁽¹⁰⁾ spełniająca potrzeby osób z niepełnosprawnościami.
38. Zwiększał wśród osób z niepełnosprawnościami świadomość dotyczącą istniejących możliwości uprawiania i trenowania sportu, które odpowiadają ich potrzebom.
39. Budował partnerstwa z odpowiednimi podmiotami instytucjonalnymi, które wywodzą się z sektora prywatnego lub publicznego i które są aktywne w sektorze osób z niepełnosprawnościami, tak by lepiej rozumieć potrzeby i interesy takich osób i zachęcać do większego ich uczestnictwa w programach sportowych⁽¹¹⁾.

⁽⁸⁾ Zgodnie z art. 30 ust. 5 Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych.

⁽⁹⁾ Zgodnie z art. 9 Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych.

⁽¹⁰⁾ Zgodnie z art. 5 ust. 3 Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych.

⁽¹¹⁾ Zgodnie z art. 4 ust. 3 Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych.

ZAŁĄCZNIK

RADA UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH ZEBRANI W RADZIE PRZYWOŁUJĄ

1. Art. 165 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ⁽¹⁾, który podkreśla społeczną i edukacyjną funkcję sportu.
2. Konwencję ONZ o prawach osób niepełnosprawnych ⁽²⁾, której UE jest stroną, i która uznaje, na przykład, prawo osób z niepełnosprawnościami do uczestniczenia na równych zasadach z innymi w życiu kulturalnym, rekreacji, czasie wolnym i sporcie.
3. *Komunikat Komisji: Europejska strategia w sprawie niepełnosprawności 2010-2020: Odnowione zobowiązanie do budowania Europy bez barier*, w którym w odniesieniu do sportu podkreśla się potrzebę poprawy dostępności sportu, propagowania uczestnictwa w sporcie i zachęcania do organizowania imprez sportowych dla osób niepełnosprawnych ⁽³⁾.
4. Konkluzje Rady pt. „Wsparcie realizacji europejskiej strategii w sprawie niepełnosprawności 2010–2020” ⁽⁴⁾.
5. Rozporządzenie (UE) nr 1288/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające Erasmus+: unijny program na rzecz kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu oraz uchylające decyzje nr 1719/2006/WE, 1720/2006/WE i 1298/2008/WE ⁽⁵⁾.
6. Rezolucję Rady w sprawie planu prac Unii Europejskiej w dziedzinie sportu (2017–2020) ⁽⁶⁾, w której szczególnie podkreśla się włączenie społeczne.
7. Konkluzje Rady w sprawie roli sportu jako źródła i podstawy uaktywnienia włączenia społecznego ⁽⁷⁾.
8. Konkluzje Rady w sprawie wpływu sportu na gospodarkę UE, a zwłaszcza na walkę z bezrobociem młodzieży i na zwiększanie włączenia społecznego ⁽⁸⁾.
9. Konkluzje Rady w sprawie roli sportu jako instrumentu sprzyjającego włączeniu społecznemu poprzez wolontariat ⁽⁹⁾.
10. Konkluzje Rady na temat roli trenerów w społeczeństwie ⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX%3A12008E165>

⁽²⁾ <https://www.un.org/development/desa/disabilities/convention-on-the-rights-of-persons-with-disabilities.html>

⁽³⁾ Dok. 16489/10 – COM(2010) 636 wersja ostateczna.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 300 z 11.10.2011, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 50.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 189 z 15.6.2017, s. 5.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 326 z 3.12.2010, s. 5.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 32 z 4.2.2014, s. 2.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 189 z 15.6.2017, s. 40.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 423 z 9.12.2017, s. 6.

Ogłoszenie skierowane do niektórych osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi przewidzianymi w decyzji Rady 2014/145/WPZiB oraz w rozporządzeniu Rady (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi

(2019/C 192/07)

Poniższe informacje przeznaczone są do wiadomości następujących osób: Alexander Mihailovich NOSATOV (nr 27), Sergey Gennadevich TSYPLAKOV (nr 47), Igor Sergeievich SHEVCHENKO (nr 61), Igor PLOTNITSKY (nr 70), Vladimir Petrovich KONONOV (nr 97), Andrey Yurevich PINCHUK (nr 100), Oleg Vladimirovich BEREZA (nr 101), Ihor Vladymyrovych KOSTENOK (nr 130), Vladyslav Mykolayovych DEYNEGO (nr 132), Eduard Aleksandrovich BASURIN (nr 137), Alexandr Vasilievich SHUBIN (nr 138), Sergey Yurevich IGNATOV (nr 140), Aleksandr Yurievich TIMOFEEV (nr 142), Olga Igorevna BESEDINA (nr 145), Aleksandr Yurevich PETUKHOV (nr 164), Olga Valerievna POZDNYAKOVA (nr 167) i Vladimir Yurievich VYSOTSKIY (nr 173), oraz następujących podmiotów: State Unitary Enterprise of the Republic of Crimea „Production-Agrarian Union »Massandra«” (jednolite przedsiębiorstwo państwowe Republiki Krymu „Stowarzyszenie Produkcyjno-Rolne »Massandra«” (nr 18), Batalion „Sparta” (nr 30), Batalion „Oplot” (nr 34) i Batalion „Kałmius” (nr 35) – czyli osób i podmiotów figurujących w w załączniku do decyzji Rady 2014/145/WPZiB ⁽¹⁾ oraz w załączniku I do rozporządzenia Rady (UE) nr 269/2014 ⁽²⁾ w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających.

Rada rozważa utrzymanie środków ograniczających wobec wyżej wymienionych osób i podmiotów wraz z nowymi uzasadnieniami. Niniejszym informuje się wspomniane osoby i podmioty, że mogą złożyć do Rady wniosek o uzyskanie przewidzianych uzasadnień umieszczenia w wykazie; wniosek taki należy złożyć do dnia 14 czerwca 2019 r. na poniższy adres:

Council of the European Union

General Secretariat

RELEX 1C

Rue de la Loi/Wetstraat 175

1048 Bruxelles/Brussel

BELGIQUE/BELGIË

E-mail: sanctions@consilium.europa.eu

⁽¹⁾ Dz.U. L 78 z 17.3.2014, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 78 z 17.3.2014, s. 6.

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

6 czerwca 2019 r.

(2019/C 192/08)

1 euro =

Kursy walutowe euro (1)			Kursy walutowe euro (1)		
6 czerwca 2019 r.			6 czerwca 2019 r.		
(2019/C 192/08)			(2019/C 192/08)		
1 euro =			1 euro =		
Waluta	Kurs wymiany		Waluta	Kurs wymiany	
USD	Dolar amerykański	1,1266	CAD	Dolar kanadyjski	1,5096
JPY	Jen	121,82	HKD	Dolar Hongkongu	8,8333
DKK	Korona duńska	7,4687	NZD	Dolar nowozelandzki	1,6983
GBP	Funt szterling	0,88558	SGD	Dolar singapurski	1,5363
SEK	Korona szwedzka	10,6175	KRW	Won	1 328,90
CHF	Frank szwajcarski	1,1174	ZAR	Rand	16,7523
ISK	Korona islandzka	139,30	CNY	Yuan renminbi	7,7880
NOK	Korona norweska	9,8083	HRK	Kuna chorwacka	7,4215
BGN	Lew	1,9558	IDR	Rupia indonezyjska	15 990,96
CZK	Korona czeska	25,663	MYR	Ringgit malezyjski	4,6872
HUF	Forint węgierski	321,30	PHP	Peso filipińskie	58,249
PLN	Złoty polski	4,2788	RUB	Rubel rosyjski	73,4704
RON	Lej rumuński	4,7221	THB	Bat tajlandzki	35,285
TRY	Lir turecki	6,5014	BRL	Real	4,3659
AUD	Dolar australijski	1,6132	MXN	Peso meksykańskie	22,2767
			INR	Rupia indyjska	78,0180

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez EBC.

Noty wyjaśniające do Nomenklatury scalonej Unii Europejskiej

(2019/C 192/09)

Zgodnie z art. 9 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 ⁽¹⁾ w Notach wyjaśniających do Nomenklatury scalonej Unii Europejskiej ⁽²⁾ wprowadza się następujące zmiany:

Na stronie 41 w nocie wyjaśniającej do podpozycji CN „**0408 99 80 Pozostałe**”, zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Podpozycja ta obejmuje pasteryzowane płynne jaja ptasie o właściwościach organoleptycznych identycznych z właściwościami świeżego jaja ptasiego, nawet zawierające małą ilość dodanej wody oraz chemicznych środków konserwujących (na przykład kwasu cytrynowego (E 330)).”.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. C 119 z 29.3.2019, s. 1.

Nowa strona narodowa obiegowych monet euro

(2019/C 192/10)

Strona narodowa nowej obiegowej monety okolicznościowej o nominale 2 euro emitowanej przez Estonię

Obiegowe monety euro mają status prawnego środka płatniczego w całej strefie euro. W celu poinformowania ogółu społeczeństwa, a także podmiotów obracających monetami w ramach swojej działalności Komisja ogłasza opis wszystkich nowych wzorów monet euro ⁽¹⁾. Zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 10 lutego 2009 r. ⁽²⁾ państwom członkowskim strefy euro oraz państwom, które zawarły układ monetarny z Unią Europejską przewidujący emisję monet euro, przysługuje prawo do emisji okolicznościowych obiegowych monet euro, przy czym emisja ta musi spełniać określone warunki, a w szczególności monety muszą mieć nominal 2 euro. Monety okolicznościowe mają parametry techniczne zwykłych obiegowych monet o nominale 2 euro, lecz na ich stronie narodowej znajduje się wzór okolicznościowy mający istotne symboliczne znaczenie dla danego państwa lub całej Europy.

Państwo emitujące: Estonia

Upamiętniane wydarzenie: 150. jubileusz Festiwalu Pieśni

Opis motywu: Motyw inspirowany jest procesją festiwalową w strojach ludowych, która porusza się jak morskie fale, wśród okrzyków wyrażających dumę i radość. Motyw łączy muzykę, stroje ludowe i różne miejscowości, w których odbywały się imprezy w ramach wielkiego i ważnego Festiwalu Pieśni. W motywie są również pierwsze nuty hymnu państwowego, a na dole znajduje się napis „Laulupidu 150” (150. jubileusz Festiwalu Pieśni). W górnej części monety widnieje rok emisji „2019”, a u dołu nazwę państwa emitującego „EESTI”.

Na zewnętrznym otoku monety umieszczonych jest dwanaście gwiazd flagi europejskiej.

Planowany nakład: 1 000 000 monet

Data emisji: czerwiec 2019 r.

⁽¹⁾ Zob. Dz.U. C 373 z 28.12.2001, s. 1, zawierający odniesienie do wszystkich stron narodowych monet, które zostały wyemitowane w 2002 r.

⁽²⁾ Zob. konkluzje Rady do Spraw Gospodarczych i Finansowych z dnia 10 lutego 2009 r. i zalecenie Komisji z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych wytycznych dotyczących narodowych stron i emisji monet euro przeznaczonych do obiegu (Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 52).

Nowa strona narodowa obiegowych monet euro

(2019/C 192/11)

Strona narodowa nowej obiegowej monety okolicznościowej o nominale 2 euro emitowanej przez Republikę San Marino

Obiegowe monety euro mają status prawnego środka płatniczego w całej strefie euro. W celu poinformowania ogółu społeczeństwa, a także podmiotów obracających monetami w ramach swojej działalności Komisja ogłasza opis wszystkich nowych wzorów monet euro ⁽¹⁾. Zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 10 lutego 2009 r. ⁽²⁾ państwom członkowskim strefy euro oraz państwom, które zawarły układ monetarny z Unią Europejską przewidujący emisję monet euro, przysługuje prawo do emisji okolicznościowych obiegowych monet euro, przy czym emisja ta musi spełniać określone warunki, a w szczególności monety muszą mieć nominal 2 euro. Monety okolicznościowe mają parametry techniczne zwykłych obiegowych monet o nominale 2 euro, lecz na ich stronie narodowej znajduje się wzór okolicznościowy mający istotne symboliczne znaczenie dla danego państwa lub całej Europy.

Państwo emitujące: Republika San Marino

Upamiętniana postać: 500. rocznica śmierci Leonarda da Vinci

Opis motywu: W środku monety przedstawiony jest namalowany przez Leonarda da Vinci anioł będący częścią dzieła „Chrzest Chrystusa”; po lewej stronie na obwodzie widnieje napis „SAN MARINO” i po prawej stronie napis „1519 Leonardo 2019”; po lewej stronie znajduje się sygnatura autorki Uliany Pernazzy, UP, a w dolnej części litera R oznaczająca mennicę rzymską.

Na zewnętrznym otoku monety umieszczonych jest dwanaście gwiazd flagi europejskiej.

Planowany nakład: 60 500 sztuk

Data emisji: kwiecień 2019 r.

⁽¹⁾ Zob. Dz.U. C 373 z 28.12.2001, s. 1, zawierający odniesienie do wszystkich stron narodowych monet, które zostały wyemitowane w 2002 r.

⁽²⁾ Zob. konkluzje Rady do Spraw Gospodarczych i Finansowych z dnia 10 lutego 2009 r. i zalecenie Komisji z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych wytycznych dotyczących narodowych stron i emisji monet euro przeznaczonych do obiegu (Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 52).

Nowa strona narodowa obiegowych monet euro

(2019/C 192/12)

Strona narodowa nowej obiegowej monety okolicznościowej o nominale 2 euro emitowanej przez Państwo Watykańskie

Obiegowe monety euro mają status prawnego środka płatniczego w całej strefie euro. W celu poinformowania ogółu społeczeństwa, a także podmiotów obracających monetami w ramach swojej działalności Komisja ogłasza opis wszystkich nowych wzorów monet euro ⁽¹⁾. Zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 10 lutego 2009 r. ⁽²⁾ państwom członkowskim strefy euro oraz państwom, które zawarły układ monetarny z Unią Europejską przewidujący emisję monet euro, przysługuje prawo do emisji okolicznościowych obiegowych monet euro, przy czym emisja ta musi spełniać określone warunki, a w szczególności monety muszą mieć nominal 2 euro. Monety okolicznościowe mają parametry techniczne zwykłych obiegowych monet o nominale 2 euro, lecz na ich stronie narodowej znajduje się wzór okolicznościowy mający istotne symboliczne znaczenie dla danego państwa lub całej Europy.

Państwo emitujące: Państwo Watykańskie

Upamiętniane wydarzenie: 90. rocznica założenia Państwa Watykańskiego

Opis motywu: Motyw przedstawia portret papieża Piusa XI (suwerena państwa w 1929 r.) i Lateran w Rzymie. Nad motywem od lewej do prawej strony w formie półokręgu widnieje nazwa kraju emitującego „STATO DELLA CITTÀ DEL VATICANO”. Na dole znajdują się lata „1929” i „2019”, a pod nimi widnieje sygnatura artysty „FUSCO”.

Na zewnętrznym otoku monety umieszczonych jest dwanaście gwiazd flagi europejskiej.

Planowany nakład: 91 tys. monet

Data emisji: 4 marca 2019 r.

⁽¹⁾ Zob. Dz.U. C 373 z 28.12.2001, s. 1, zawierający odniesienie do wszystkich stron narodowych monet, które zostały wyemitowane w 2002 r.

⁽²⁾ Zob. konkluzje Rady do Spraw Gospodarczych i Finansowych z dnia 10 lutego 2009 r. i zalecenie Komisji z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych wytycznych dotyczących narodowych stron i emisji monet euro przeznaczonych do obiegu (Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 52).

TRYBUNAŁ OBRACHUNKOWY

Sprawozdanie specjalne nr 7/2019

Działania UE w zakresie transgranicznej opieki zdrowotnej – ustanowiono ambitne cele, lecz konieczne jest usprawnienie zarządzania

(2019/C 192/13)

Europejski Trybunał Obrachunkowy zawiadamia o publikacji sprawozdania specjalnego nr 7/2019 pt. „Działania UE w zakresie transgranicznej opieki zdrowotnej – ustanowiono ambitne cele, lecz konieczne jest usprawnienie zarządzania”.

Sprawozdanie to dostępne jest na stronie internetowej Europejskiego Trybunału Obrachunkowego: <http://eca.europa.eu>, gdzie można zapoznać się z jego treścią lub pobrać je w formie pliku.

Sprawozdanie specjalne nr 8/2019

„Energia wiatrowa i słoneczna w produkcji energii elektrycznej – do osiągnięcia celów unijnych potrzebne są istotne działania”

(2019/C 192/14)

Europejski Trybunał Obrachunkowy zawiadamia o publikacji swojego sprawozdania specjalnego nr 8/2019 pt. „Energia wiatrowa i słoneczna w produkcji energii elektrycznej – do osiągnięcia celów unijnych potrzebne są istotne działania”.

Sprawozdanie to dostępne jest na stronie internetowej Europejskiego Trybunału Obrachunkowego: <http://eca.europa.eu>, gdzie można zapoznać się z jego treścią lub pobrać je w formie pliku.

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ WSPÓLNEJ POLITYKI
HANDLOWEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

**Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antysubsydyjnego dotyczącego przywozu produktów
z włókien ciągłych szklanych pochodzących z Egiptu**

(2019/C 192/15)

Komisja Europejska („Komisja”) otrzymała skargę złożoną zgodnie z art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”) zawierającą zarzut istnienia subsydiowanego przywozu produktów z włókien ciągłych szklanych pochodzących z Egiptu, który to przywóz powoduje szkodę ⁽²⁾ dla przemysłu Unii.

1. Skarga

Skarga została złożona w dniu 24 kwietnia 2019 r. przez European Glass Fibre Producers Association „APFE” („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % całkowitej unijnej produkcji produktów z włókien ciągłych szklanych.

Jawna wersja skargi i analiza, w jakim stopniu producenci unijni popierają skargę, są dołączone do akt do wglądu dla zainteresowanych stron. Sekcja 5.6 niniejszego zawiadomienia zawiera informacje o dostępie do akt dla zainteresowanych stron.

2. Produkt objęty dochodzeniem

Niniejsze dochodzenie dotyczy nici ciętych z włókien szklanych o długości nieprzekraczającej 50 mm („nici szklane cięte”); niedoprzędów z włókien szklanych, z wyłączeniem niedoprzędów z włókien szklanych, które są impregnowane i powlekane i których straty podczas prażenia wynoszą więcej niż 3 % (zgodnie z normą ISO 1887) („niedoprzędy”); oraz mat z włókien szklanych z wyłączeniem mat z waty szklanej („maty”) („produkt objęty dochodzeniem”).

Wszystkie zainteresowane strony chcące przedłożyć informacje na temat zakresu produktu mogą to uczynić w terminie 10 dni od dnia opublikowania niniejszego zawiadomienia ⁽³⁾.

3. Zarzut subsydiowania

Produktem, którego dotyczy zarzut subsydiowania, jest produkt objęty dochodzeniem pochodzący z Egiptu („państwo, którego dotyczy postępowanie”), obecnie objęty kodami CN 7019 11 00, ex 7019 12 00, 7019 31 00 (kody TARIC 7019 12 00 22, 7019 12 00 25, 7019 12 00 26 i 7019 12 00 39). Kody CN i TARIC podane są wyłącznie w celach informacyjnych.

Komisja uważa, że skarga zawiera wystarczające dowody, że producenci produktu objętego dochodzeniem z Egiptu korzystali z szeregu subsydiów przypisywanych rządowi Egiptu.

Domniemane praktyki subsydyjne obejmują między innymi: (i) bezpośredni transfer środków pieniężnych, (ii) dochód władz publicznych utracony lub niepobrany oraz (iii) dostarczanie przez rząd towarów lub świadczenie usług po cenach niższych niż odpowiednie wynagrodzenie. Skarga zawierała na przykład dowody dotyczące kredytów udzielanych zgodnie z polityką preferencyjną, korzyści podatkowych wynikających z prawa egipskiego, zwolnienia z należności celnych przywozowych w odniesieniu do przywozu surowców i urządzeń produkcyjnych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55.

⁽²⁾ Ogólny termin „szkoda” odnosi się do istotnej szkody majątkowej dla przemysłu Unii, zagrożenia wyrządzenia szkody majątkowej lub istotnego opóźnienia w stworzeniu takiego przemysłu, jak określono w art. 2 lit. d) rozporządzenia podstawowego.

⁽³⁾ Odniesienia do publikacji niniejszego zawiadomienia oznaczają odniesienia do publikacji niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Skarżący twierdzi również, że oprócz subsydiów przyznawanych bezpośrednio przez rząd Egiptu egipscy producenci produktu objętego dochodzeniem korzystają również z subsydiów przyznawanych bezpośrednio przez rząd Egiptu lub egipskie organy w kontekście współpracy pomiędzy Egiptem a Chińską Republiką Ludową, mających na celu wspieranie inwestycji w specjalnej strefie ekonomicznej (China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone). Skarga zawiera dowody na istnienie porozumień o współpracy między rządami Chin i Egiptu, a także pożyczek udzielanych egipskim bankom państwowym przez chińskie podmioty będące własnością państwa lub kontrolowane przez państwo. Biorąc pod uwagę cele tych porozumień i pożyczek, skarżący twierdzi, że takie pożyczki są korzystne dla producenta eksportującego w Egipcie, będącego w posiadaniu kapitału chińskiego.

Skarżący twierdzi również, że wyżej wymienione środki stanowią subsydia, ponieważ pociągają za sobą wkład finansowy rządu Egiptu (łącznie z organami publicznymi) i przynoszą korzyści producentom eksportującym produkt objęty dochodzeniem. Zarzuca się, że subsydia te mają zastosowanie wyłącznie do niektórych przedsiębiorstw, grupy przedsiębiorstw lub niektórych sektorów przemysłu lub są uwarunkowane wynikami wywozu i z tego względu mają charakter szczególny oraz stanowią podstawę środków wyrównawczych. W związku z powyższym określone w skardze kwoty rzekomych subsydiów wydają się być znaczne w odniesieniu do Egiptu.

Biorąc pod uwagę art. 10 ust. 2 i art. 10 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, Komisja sporządziła memorandum w sprawie wystarczającego charakteru dowodów, zawierające przeprowadzoną przez Komisję analizę wszystkich dotyczących Egiptu dowodów, którymi dysponuje Komisja i na podstawie których wszczyna dochodzenie. Memorandum umieszczono w dokumentacji do wglądu dla zainteresowanych stron.

Komisja zastrzega sobie prawo do objęcia dochodzeniem innych istotnych subsydiów, których istnienie zostałoby ujawnione w trakcie dochodzenia.

4. Zarzuty spowodowania szkody i związek przyczynowy

Skarżący przedstawił dowody na to, że przywóz produktu objętego dochodzeniem z państwa, którego dotyczy postępowanie, wzrósł w ujęciu bezwzględnym i pod kątem udziału w rynku.

Dowody przedstawione przez skarżącego wskazują, że ilość oraz ceny przywożonego produktu objętego dochodzeniem mają, oprócz innych skutków, negatywny wpływ na ilości sprzedawane przez przemysł Unii, co wywiera znaczący niekorzystny wpływ na sytuację finansową, zatrudnienie i ogólne wyniki przemysłu Unii.

5. Procedura

Po poinformowaniu państw członkowskich i ustaleniu, że skarga została złożona przez przemysł unijny lub w jego imieniu oraz że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie postępowania, Komisja niniejszym wszczyna dochodzenie zgodnie z art. 10 rozporządzenia podstawowego.

W dochodzeniu zostanie ustalone, czy produkt objęty dochodzeniem pochodzący z państwa, którego dotyczy postępowanie, jest subsydiowany i czy ten przywóz towarów po cenach subsydiowanych spowodował szkodę lub groził spowodowaniem istotnej szkody dla przemysłu Unii.

W przypadku ustalenia wspomnianych faktów w dochodzeniu zostanie zbadane, czy wprowadzenie środków leży w interesie Unii.

Rząd Egiptu został zaproszony do konsultacji.

Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/825⁽⁴⁾, które weszło w życie dnia 8 czerwca 2018 r. (pakiet dotyczący modernizacji instrumentów ochrony handlu), wprowadzono szereg zmian do harmonogramu i terminów mających poprzednio zastosowanie w postępowaniach antysubsydyjnych. W szczególności Komisja powinna przekazać informacje o planowanym wprowadzeniu cel tymczasowych na 3 tygodnie przed wprowadzeniem środków tymczasowych. Ponadto skrócono terminy zgłaszania się przez zainteresowane strony, zwłaszcza na wczesnym etapie dochodzenia. W związku z tym Komisja zwraca się do zainteresowanych stron o przestrzeganie etapów proceduralnych i terminów przewidzianych w niniejszym zawiadomieniu oraz w dalszych komunikatach Komisji.

5.1. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

Dochodzenie dotyczące subsydiowania i powstałej szkody obejmie okres od dnia 1 kwietnia 2018 r. do dnia 31 marca 2019 r. („okres objęty dochodzeniem”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody obejmie okres od dnia 1 stycznia 2016 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/825 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/1036 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej oraz rozporządzenie (UE) 2016/1037 w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 143 z 7.6.2018, s. 1).

5.2. Uwagi na temat skargi i wszczęcia dochodzenia

Wszystkie zainteresowane strony chcące przekazać swoje uwagi dotyczące skargi (w tym kwestii związanych ze szkodą i związkiem przyczynowym) lub wszelkich innych aspektów dotyczących wszczęcia dochodzenia (w tym w jakim stopniu popierają skargę) mogą to uczynić w terminie 37 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia.

Wszelkie wnioski o przesłuchanie w sprawie wszczęcia dochodzenia muszą wpłynąć w terminie 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia.

5.3. Procedura dotycząca stwierdzenia subsydiowania

Wzywa się producentów eksportujących⁽⁵⁾ produktu objętego dochodzeniem z państwa, którego dotyczy postępowanie, do udziału w dochodzeniu Komisji. Inne podmioty, do których Komisja zwróci się z prośbą o przekazanie odpowiednich informacji w celu ustalenia istnienia i kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych wprowadzonych wobec produktu objętego dochodzeniem, są również zaproszone do współpracy z Komisją w możliwie najszerszym zakresie.

5.3.1. Dochodzenie dotyczące producentów eksportujących

Wszystkich producentów eksportujących oraz zrzeszenia producentów eksportujących w Egipcie wzywa się do nawiązania kontaktu z Komisją, najlepiej za pośrednictwem poczty elektronicznej, w jak najkrótszym terminie, lecz nie później niż 7 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia, w celu zgłoszenia się oraz zwrócenia się z prośbą o przesłanie kwestionariusza.

W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne do dochodzenia w odniesieniu do producentów eksportujących Komisja prześle kwestionariusze do producentów eksportujących, do wszelkich znanych zrzeszeń producentów eksportujących oraz do władz Egiptu.

Producenci eksportujący w Egipcie muszą wypełnić kwestionariusz w terminie 37 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia. Kwestionariusz zostanie także udostępniony wszystkim znanim zrzeszeniom producentów eksportujących oraz władzom Egiptu.

Kopia wspomnianego wyżej kwestionariusza dla producentów eksportujących dostępna jest w aktach do wglądu dla zainteresowanych stron i na stronie DG ds. Handlu: http://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2404.

5.3.2. Dochodzenie dotyczące importerów niepowiązanych⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾

Importerów niepowiązanych, przywożących produkt objęty dochodzeniem z państwa, którego dotyczy postępowanie, do Unii, wzywa się do udziału w niniejszym dochodzeniu.

Ze względu na potencjalną liczbę importerów niepowiązanych uczestniczących w postępowaniu oraz w celu zakończenia dochodzenia w terminie określonym prawem Komisja może objąć dochodzeniem tylko rozsądnie ograniczoną liczbę importerów niepowiązanych, wybierając próbę (proces ten zwany jest także „kontrolą wyrwywkową”). Kontrola wyrwywkowa zostanie przeprowadzona zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego.

Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrwykowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wszyscy importerzy niepowiązani lub przedstawiciele działający w ich imieniu, są niniejszym proszeni o przekazanie Komisji informacji na temat ich przedsiębiorstw określonych w załączniku do niniejszego zawiadomienia w terminie 7 dni od opublikowania niniejszego zawiadomienia.

⁽⁵⁾ Producentem eksportującym jest każde przedsiębiorstwo w państwie, którego dotyczy postępowanie, które to przedsiębiorstwo produkuje i wywozi produkt objęty dochodzeniem na rynek Unii, bezpośrednio lub za pośrednictwem strony trzeciej, w tym każde z powiązanych z nim przedsiębiorstw uczestniczących w produkcji, sprzedaży krajowej lub wywozie produktu objętego dochodzeniem.

⁽⁶⁾ Ta sekcja dotyczy wyłącznie importerów niepowiązanych z producentami eksportującymi. Importerzy powiązani z producentami eksportującymi muszą wypełnić załącznik do niniejszego zawiadomienia dla tych producentów eksportujących. Zgodnie z art. 127 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny dwie osoby uważa się za powiązane, gdy: a) jedna jest urzędnikiem lub dyrektorem w firmie drugiej osoby; b) są one prawnie uznanymi współnikami w działalności gospodarczej; c) są one pracodawcą i pracobiorcą; d) osoba trzecia bezpośrednio lub pośrednio dysponuje prawami głosu lub udziałem w kapitale zakładowym wynoszącym co najmniej 5 % wszystkich praw głosu lub co najmniej 5 % kapitału zakładowego obu osób; e) jedna z osób bezpośrednio lub pośrednio kontroluje drugą; f) obie znajdują się pod bezpośrednią lub pośrednią kontrolą trzeciej osoby; g) wspólnie kontrolują, bezpośrednio lub pośrednio, osobę trzecią; lub h) są członkami tej samej rodziny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558). Za członków rodziny uważa się wyłącznie osoby pozostające ze sobą w którymkolwiek z wymienionych poniżej stosunków: (i) mąż i żona, (ii) rodzice i dzieci, (iii) bracia i siostry (rodzeni lub przyrodni), (iv) dziadkowie i wnuki, (v) wuj lub ciotka i bratanek lub siostrzeniec oraz bratanica lub siostrzenica, (vi) teściowie i zięć lub synowa, (vii) szwagier i szwagierka. Zgodnie z art. 5 pkt 4) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny „osoba” oznacza osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, ale uznaną – na mocy prawa unijnego lub krajowego – za mającą zdolność do czynności prawnych (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

⁽⁷⁾ Dane przekazane przez importerów niepowiązanych mogą być wykorzystane także w związku z innymi aspektami niniejszego dochodzenia niż stwierdzenie subsydiowania.

W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne do doboru próby importerów niepowiązanych Komisja może ponadto skontaktować się z wszystkimi znanymi zrzeszeniami importerów.

W przypadku konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej dobór próby importerów może opierać się na kryterium największej reprezentatywnej wielkości sprzedaży w Unii produktu objętego dochodzeniem, którą to sprzedaż można właściwie zbadać w dostępnym czasie.

Komisja, po otrzymaniu informacji niezbędnych do dokonania doboru próby, poinformuje zainteresowane strony o swojej decyzji w sprawie doboru próby obejmującej importerów. Komisja doda również notatkę o doborze próby do akt do wglądu dla zainteresowanych stron. Wszelkie uwagi na temat doboru próby muszą wpłynąć w terminie trzech dni od daty powiadomienia o decyzji o doborze próby.

W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne do dochodzenia Komisja udostępni kwestionariusze importerom niepowiązanym włączonym do próby. Strony muszą przedłożyć wypełniony kwestionariusz w terminie 30 dni od daty zawiadomienia o decyzji w sprawie doboru próby, o ile nie wskazano inaczej.

Kopia kwestionariusza dla importerów dostępna jest w aktach do wglądu dla zainteresowanych stron i na stronie DG ds. Handlu: http://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2404.

5.4. Procedura dotycząca ustalenia szkody i dochodzenie dotyczące producentów unijnych

Ustalenie szkody odbywa się na podstawie zebranych dowodów, po dokonaniu obiektywnej oceny wielkości przywozu subsydiowanego i jego wpływu na ceny na rynku Unii oraz wpływu tego przywozu na przemysł unijny. W celu ustalenia, czy przemysł Unii doznał istotnej szkody, wzywa się producentów unijnych produktu objętego dochodzeniem do udziału w dochodzeniu Komisji.

Ze względu na dużą liczbę producentów unijnych objętych postępowaniem oraz w celu zakończenia dochodzenia w terminie określonym prawem Komisja podjęła decyzję o objęciu dochodzeniem tylko rozsądnie ograniczonej liczby producentów unijnych, wybierając próbę (proces ten zwany jest także „kontrolą wyrywkową”). Kontrola wyrywkowa jest przeprowadzana zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego.

Wstępnie Komisja wybrała próbę producentów unijnych. Szczegółowe informacje na ten temat są dostępne w dokumentacji do wglądu dla zainteresowanych stron. Zainteresowane strony zaprasza się niniejszym do przedstawienia uwag w sprawie wstępnego doboru próby. Ponadto pozostali producenci unijni lub przedstawiciele działający w ich imieniu, którzy uważają, że istnieją powody, aby włączyć ich do próby, muszą zgłosić się do Komisji w terminie 7 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia. Wszelkie uwagi dotyczące wstępnego doboru próby należy przekazać w terminie 7 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia, o ile nie wskazano inaczej.

Komisja powiadomi o przedsiębiorstwach ostatecznie wybranych do próby wszystkich znanych producentów unijnych lub zrzeszenia producentów unijnych.

Producenci unijni wybrani do próby będą musieli przedłożyć wypełniony kwestionariusz w terminie 30 dni od daty powiadomienia o decyzji, czy zostali objęci próbą, o ile nie wskazano inaczej.

Kopia kwestionariusza dla producentów unijnych dostępna jest w aktach do wglądu dla zainteresowanych stron i na stronie DG ds. Handlu: http://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2404.

5.5. Procedura oceny interesu Unii

W przypadku stwierdzenia subsydiowania i ustalenia, że spowodowało ono szkodę, na podstawie art. 31 rozporządzenia podstawowego zostanie podjęta decyzja, czy wprowadzenie środków antysubsydyjnych nie byłoby sprzeczne z interesem Unii. Producenci unijni, importerzy i reprezentujące ich zrzeszenia, użytkownicy i reprezentujące ich zrzeszenia, reprezentatywne organizacje konsumenckie oraz związki zawodowe są proszeni o przekazanie Komisji informacji dotyczących interesu Unii.

Informacje dotyczące oceny interesu Unii należy przekazać w terminie 37 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia, o ile nie wskazano inaczej. Informacje mogą być dostarczane w dowolnym formacie lub poprzez wypełnienie opracowanego przez Komisję kwestionariusza. Kopia kwestionariuszy, w tym również kwestionariusza dla użytkowników produktu objętego dochodzeniem, dostępna jest w aktach do wglądu dla zainteresowanych stron i na stronie DG ds. Handlu: http://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2404. W każdym przypadku przedłożone informacje zostaną uwzględnione wyłącznie wtedy, gdy będą poparte udokumentowanymi informacjami w momencie ich przedstawienia.

5.6. *Zainteresowane strony*

Aby wziąć udział w dochodzeniu, zainteresowane strony, takie jak producenci eksportujący, producenci unijni, importerzy i reprezentujące ich zrzeszenia, użytkownicy i reprezentujące ich zrzeszenia, związki zawodowe oraz reprezentatywne organizacje konsumenckie muszą w pierwszej kolejności udowodnić istnienie obiektywnego związku między swoją działalnością a produktem objętym dochodzeniem.

Producenci eksportujący, producenci unijni, importerzy i reprezentujące ich zrzeszenia, którzy udostępnili informacje zgodnie z procedurami opisanymi w sekcjach 5.3, 5.4 i 5.5 powyżej, zostaną uznani za zainteresowane strony, jeżeli istnieje obiektywny związek między ich działalnością a produktem objętym dochodzeniem.

Pozostałe strony będą mogły uczestniczyć w dochodzeniu jako zainteresowane strony tylko od momentu zgłoszenia się i pod warunkiem że istnieje obiektywny związek między ich działalnością a produktem objętym dochodzeniem. Okoliczność bycia uznanym za zainteresowaną stronę pozostaje bez uszczerbku dla zastosowania art. 28 rozporządzenia podstawowego.

Dostęp do akt do wglądu dla zainteresowanych stron odbywa się za pośrednictwem Tron.tdi na stronie: <https://tron.trade.ec.europa.eu/tron/TDI>. By uzyskać dostęp, należy postępować zgodnie z poleceniami na podanej stronie.

5.7. *Możliwość przesłuchania przez służby Komisji prowadzące dochodzenie*

Wszystkie zainteresowane strony mogą wystąpić o przesłuchanie przez służby Komisji prowadzące dochodzenie.

Wszelkie wnioski o przesłuchanie należy sporządzać na piśmie, podając uzasadnienie oraz zestawienie kwestii, które zainteresowana strona pragnie omówić w trakcie przesłuchania. Przesłuchanie będzie ograniczać się do kwestii wskazanych uprzednio na piśmie przez zainteresowane strony.

Harmonogram przesłuchań przedstawia się następująco:

- W odniesieniu do wszelkich przesłuchań, które będą miały miejsce przed wprowadzeniem środków tymczasowych, należy złożyć wniosek w terminie 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia. Przesłuchanie nastąpi zwykle w ciągu 60 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia.
- Po etapie tymczasowym należy złożyć wniosek w terminie 5 dni od daty ujawnienia tymczasowych ustaleń lub dokumentu informacyjnego. Przesłuchanie nastąpi zwykle w ciągu 15 dni od daty powiadomienia o ujawnieniu tymczasowych ustaleń lub daty dokumentu informacyjnego.
- Na ostatecznym etapie należy złożyć wniosek w terminie 3 dni od daty ujawnienia ostatecznych ustaleń. Przesłuchanie zwykle nastąpi w okresie na zgłaszanie uwag do ujawnienia ostatecznych ustaleń. W przypadku dodatkowego ujawnienia ostatecznych ustaleń należy złożyć wniosek bezzwłocznie po takim dodatkowym ujawnieniu ostatecznych ustaleń. Przesłuchanie zwykle nastąpi w terminie zgłaszania uwag na temat takiego ujawnienia.

Określone terminy pozostają bez uszczerbku dla prawa służb Komisji do zgody na przesłuchanie poza tymi terminami w należycie uzasadnionych przypadkach oraz dla prawa Komisji do niewyrażenia zgody na przesłuchanie w należycie uzasadnionych przypadkach. Jeżeli służby Komisji odrzucą wniosek o przesłuchanie, zainteresowana strona zostanie poinformowana o powodach takiej decyzji.

Zasadniczo przesłuchania nie będą służyć do przedstawiania informacji faktycznych, których nie umieszczono jeszcze w aktach. Niemniej jednak w interesie dobrej administracji i aby umożliwić służbom Komisji postępy w dochodzeniu, zainteresowane strony mogą zostać poproszone o przekazanie nowych informacji faktycznych po przesłuchaniu.

5.8. *Instrukcje dotyczące składania oświadczeń pisemnych i przesyłania wypełnionych kwestionariuszy oraz korespondencji*

Informacje przekazywane Komisji dla celów dochodzeń w sprawie ochrony handlu muszą być wolne od praw autorskich. Przed przekazaniem Komisji informacji lub danych, które są objęte prawami autorskimi osób trzecich, zainteresowane strony muszą zwrócić się do właściciela praw autorskich o udzielenie specjalnego zezwolenia wyraźnie umożliwiającego: a) wykorzystanie przez Komisję tych informacji i danych dla celów niniejszego postępowania dotyczącego ochrony handlu; oraz b) udostępnienie tych informacji i danych zainteresowanym stronom niniejszego dochodzenia w formie umożliwiającej im wykonywanie ich prawa do obrony.

Wszystkie pisemne zgłoszenia, łącznie z informacjami wymaganymi w niniejszym zawiadomieniu, wypełnione kwestionariusze i korespondencję dostarczone przez zainteresowane strony, w odniesieniu do których wnioskuje się o ich traktowanie na zasadzie poufności, należy oznakować „Limited”⁽⁸⁾. Strony przesyłające informacje w toku niniejszego dochodzenia są proszone o uzasadnienie wniosku o traktowanie na zasadzie poufności.

Zgodnie z art. 29 ust. 2 rozporządzenia podstawowego strony przedstawiające informacje oznakowane „Limited” powinny przedłożyć ich streszczenia bez klauzuli poufności, oznakowane „For inspection by interested parties”. Streszczenia powinny być wystarczająco szczegółowe, żeby pozwolić na prawidłowe zrozumienie istoty informacji przekazanych z klauzulą poufności.

Jeżeli strona przekazująca poufne informacje nie wskaże odpowiedniego powodu wniosku o traktowanie na zasadzie poufności lub nie dostarczy streszczenia informacji bez klauzuli poufności w wymaganym formacie i o wymaganej jakości, Komisja może nie uwzględnić takich informacji, chyba że można wykazać w sposób zadowalający z właściwych źródeł, że informacje te są poprawne.

Zainteresowane strony proszone są o przesłanie wszystkich oświadczeń i wniosków, w tym zeskanowanych pełnomocnictw i poświadczeń, za pośrednictwem platformy TRON.tdi (<https://tron.trade.ec.europa.eu/tron/TDI>). Komunikując się za pośrednictwem platformy TRON.tdi lub poczty elektronicznej, zainteresowane strony wyrażają akceptację zasad dotyczących oświadczeń w formie elektronicznej, które zostały zawarte w dokumencie zatytułowanym „CORRESPONDENCE WITH THE EUROPEAN COMMISSION IN TRADE DEFENCE CASES” („Korespondencja z Komisją Europejską w sprawach dotyczących ochrony handlu”), opublikowanym na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Handlu pod adresem: http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2011/june/tradoc_148003.pdf. Zainteresowane strony muszą podać swoją nazwę, adres, numer telefonu i aktualny adres poczty elektronicznej, a także upewnić się, że podany adres poczty elektronicznej funkcjonuje jako oficjalny adres przedsiębiorstwa, a pocztę elektroniczną sprawdza się codziennie. Po otrzymaniu danych kontaktowych Komisja będzie kontaktowała się z zainteresowanymi stronami wyłącznie za pomocą platformy TRON.tdi lub poczty elektronicznej, chyba że strony te wyraźnie zwrócą się o przesyłanie im przez Komisję wszystkich dokumentów za pomocą innego środka komunikacji, a także z wyjątkiem sytuacji, w której charakter przesyłanego dokumentu wymagać będzie zastosowania listu poleconego. Dodatkowe zasady i informacje dotyczące korespondencji z Komisją, w tym zasady składania oświadczeń za pomocą TRON.tdi i poczty elektronicznej, zawarto w wyżej wspomnianych instrukcjach dotyczących komunikacji z zainteresowanymi stronami.

Adres Komisji do celów korespondencji:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: CHAR 04/039
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Platforma TRON.tdi: <https://tron.trade.ec.europa.eu/tron/TDI>
E-mail: TRADE-AS657-GFR-SUBSIDY-EGYPT@ec.europa.eu
TRADE-AS657-GFR-INJURY@ec.europa.eu

6. Harmonogram dochodzenia

Dochodzenie zostanie zamknięte, zgodnie z art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, w terminie zazwyczaj 12 miesięcy, lecz nie później niż w ciągu 13 miesięcy od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia. Zgodnie z art. 12 ust. 1 rozporządzenia podstawowego środki tymczasowe mogą zostać wprowadzone zwykle nie później niż 9 miesięcy od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia.

Zgodnie z art. 29a rozporządzenia podstawowego Komisja przekaze informacje o planowanym wprowadzeniu celów tymczasowych na 3 tygodnie przed wprowadzeniem środków tymczasowych. Zainteresowane strony mogą zwrócić się o informacje na piśmie w terminie 4 miesięcy od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia. Zainteresowane strony będą miały trzy dni robocze na zgłoszenie uwag na piśmie dotyczących dokładności obliczeń.

Jeżeli Komisja nie zamierza wprowadzić celów tymczasowych, lecz planuje kontynuować dochodzenie, zainteresowane strony zostaną poinformowane na piśmie, za pomocą dokumentu informacyjnego, o nienakładaniu celów na 3 tygodnie przed upływem terminu zgodnie z art. 12 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

⁽⁸⁾ Dokument oznakowany „Limited” jest uważany za dokument poufny zgodnie z art. 29 rozporządzenia podstawowego i art. 6 Porozumienia WTO o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 (porozumienie antysubsydjne). Jest on także dokumentem chronionym zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

Zainteresowane strony będą miały co do zasady 15 dni na zgłoszenie uwag na piśmie dotyczących tymczasowych ustaleń lub dokumentu informacyjnego oraz 10 dni na zgłoszenie uwag na piśmie dotyczących ostatecznych ustaleń, o ile nie określono inaczej. W stosownych przypadkach w dodatkowych ujawnieniach ostatecznych ustaleń określony zostanie termin zgłaszania przez zainteresowane strony uwag na piśmie.

7. Przekazywanie informacji

Co do zasady zainteresowane strony mogą przekazywać informacje wyłącznie w terminach określonych w sekcji 5 i 6 niniejszego zawiadomienia. Przy przekazywaniu wszelkich innych informacji niewchodzących w zakres tych sekcji należy przestrzegać poniższych terminów:

- Wszelkie informacje na etapie tymczasowych ustaleń należy przekazać w terminie 70 dni, licząc od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia, o ile nie określono inaczej.
- O ile nie określono inaczej, zainteresowane strony nie powinny przedstawiać nowych informacji faktycznych po terminie zgłaszania uwag do ujawnienia tymczasowych ustaleń lub dokumentu informacyjnego na tymczasowym etapie. Po tym terminie zainteresowane strony mogą przedstawić tylko nowe informacje faktyczne, pod warunkiem że są w stanie wykazać, że takie nowe informacje faktyczne są niezbędne do odrzucenia zarzutów faktycznych postawionych przez inne zainteresowane strony oraz pod warunkiem że takie nowe informacje faktyczne można zweryfikować w czasie, jaki pozostaje do zakończenia dochodzenia w terminie.
- Aby zakończyć dochodzenie w obowiązkowych terminach, Komisja nie będzie przyjmować uwag od zainteresowanych stron po terminie zgłaszania uwag na temat ostatecznego ujawnienia lub, w stosownych przypadkach, po terminie zgłaszania uwag na temat dodatkowego ostatecznego ujawnienia.

8. Możliwość zgłaszania uwag do informacji przekazywanych przez inne strony

Aby zagwarantować prawo do obrony, zainteresowane strony powinny mieć możliwość zgłaszania uwag do informacji przekazanych przez inne zainteresowane strony. W takiej sytuacji zainteresowane strony mogą odnieść się wyłącznie do kwestii podniesionych przez inne zainteresowane strony w przekazanych przez nie informacjach i nie mogą poruszać nowych kwestii.

Takie uwagi należy zgłaszać zgodnie z poniższymi terminami:

- Wszelkie uwagi dotyczące informacji przedstawionych przez inne zainteresowane strony przed wprowadzeniem środków tymczasowych należy zgłaszać najpóźniej w terminie 75 dni, licząc od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia, o ile nie określono inaczej.
- Uwagi do informacji przekazanych przez inne zainteresowane strony w reakcji na ujawnienie tymczasowych ustaleń lub dokumentu informacyjnego należy zgłaszać w ciągu siedmiu dni od terminu zgłaszania uwag do tymczasowych ustaleń lub dokumentu informacyjnego, o ile nie wskazano inaczej.
- Uwagi do informacji przekazanych przez inne zainteresowane strony w reakcji na ujawnienie ostatecznych ustaleń należy zgłaszać w ciągu 3 dni od terminu zgłaszania uwag do ostatecznych ustaleń, o ile nie wskazano inaczej. W przypadku dodatkowego ostatecznego ujawnienia uwagi do informacji przekazanych przez inne zainteresowane strony w reakcji na takie dodatkowe ujawnienie należy zgłaszać w ciągu 1 dnia od terminu zgłaszania uwag do dodatkowych ostatecznych ustaleń, o ile nie wskazano inaczej.

Podane terminy pozostają bez uszczerbku dla prawa Komisji do zwrócenia się do zainteresowanych stron o przekazanie dodatkowych informacji w należycie uzasadnionych przypadkach.

9. Przedłużenie terminów określonych w niniejszym zawiadomieniu

O przedłużenie terminów przewidzianych w niniejszym zawiadomieniu można zwracać się wyłącznie w wyjątkowych okolicznościach, a takie terminy mogą zostać przedłużone tylko w należycie uzasadnionych przypadkach.

Termin wypełnienia kwestionariuszy może zostać przedłużony w należycie uzasadnionych przypadkach i zasadniczo będzie on przedłużony o nie więcej niż 3 dodatkowe dni. Co do zasady przedłużenie terminów nie będzie przekraczać siedmiu dni. Odnosnie do terminów przekazania innych informacji określonych w niniejszym zawiadomieniu, takie terminy będą przedłużane o nie więcej niż 3 dni, chyba że wskazane zostaną wyjątkowe okoliczności.

10. Brak współpracy

W przypadkach, w których zainteresowana strona odmawia dostępu do niezbędnych informacji, nie dostarcza ich w określonych terminach albo znacznie utrudnia dochodzenie, istnieje możliwość dokonania ustaleń tymczasowych lub końcowych, potwierdzających lub zaprzeczających, na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego.

W przypadku ustalenia, że zainteresowana strona dostarczyła nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje, informacje te mogą zostać pominięte, a ustalenia mogą być dokonywane na podstawie dostępnych faktów.

Jeżeli zainteresowana strona nie współpracuje lub współpracuje jedynie częściowo i z tego względu ustalenia opierają się na dostępnych faktach zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego, wynik może być mniej korzystny dla wymienionej strony niż w przypadku, gdyby strona ta współpracowała.

Niedostarczenie informacji w formie skomputeryzowanej nie jest traktowane jako odmowa współpracy, pod warunkiem że zainteresowana strona wykaże, że przedstawienie informacji w wymaganej formie wiązałoby się dla niej z nieuzasadnionymi wysokimi kosztami lub byłoby dla niej zbyt dużym obciążeniem. Strona ta powinna niezwłocznie skontaktować się z Komisją.

11. Rzecznik praw stron

Zainteresowane strony mogą wystąpić o interwencję rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu. Rzecznik praw stron rozpatruje wnioski o dostęp do akt, spory dotyczące poufności dokumentów, wnioski o przedłużenie terminów i wszelkie inne wnioski dotyczące prawa do obrony zainteresowanych stron i osób trzecich, jakie mogą się pojawić w toku postępowania.

Rzecznik praw stron może zorganizować przesłuchania i podjąć się mediacji między zainteresowanymi stronami i służbami Komisji, aby zapewnić pełne wykonanie prawa zainteresowanych stron do obrony. Wniosek o przesłuchanie z udziałem rzecznika praw stron należy sporządzić na piśmie, podając uzasadnienie. Rzecznik praw stron zapozna się z uzasadnieniem wniosków. Przesłuchania powinny mieć miejsce wyłącznie wtedy, gdy w należyтым czasie nie rozstrzygnięto przedmiotowych kwestii ze służbami Komisji.

Wszelkie wnioski należy przedkładać terminowo i szybko, tak aby nie zakłócać dobrze zorganizowanego przebiegu procedury. W tym celu zainteresowane strony powinny zwrócić się o interwencję rzecznika praw stron możliwie jak najwcześniej po wystąpieniu zdarzenia uzasadniającego taką interwencję. Zasadniczo określone w sekcji 5.7 terminy wnioskowania o przesłuchanie z udziałem służb Komisji mają zastosowanie *mutatis mutandis* do wniosków o przesłuchanie z udziałem rzecznika praw stron. W przypadku wniosków o przesłuchanie przedłożonych po terminie rzecznik praw stron zapozna się z uzasadnieniem również takich wniosków, charakterem poruszonych w nich kwestii i wpływem tych kwestii na prawo do obrony, mając na uwadze interes dobrej administracji i terminowe zakończenie dochodzenia.

Dodatkowe informacje i dane kontaktowe zainteresowane strony mogą uzyskać na stronach internetowych DG ds. Handlu dotyczących rzecznika praw stron: <http://ec.europa.eu/trade/trade-policy-and-you/contacts/hearing-officer/>.

12. Przetwarzanie danych osobowych

Wszelkie dane osobowe zgromadzone podczas dochodzenia będą traktowane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725⁽⁹⁾.

Nota na temat ochrony danych, za pośrednictwem której informuje się wszystkie osoby fizyczne o przetwarzaniu danych osobowych w ramach działań Komisji w zakresie ochrony handlu, jest dostępna na stronie internetowej DG ds. Handlu: <http://trade.ec.europa.eu/doclib/html/157639.htm>.

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

ZAŁĄCZNIK

- ☐ Wersja „Limited”
☐ Wersja „For inspection by interested parties”
 (zaznaczyć właściwe pole)

**POSTĘPOWANIE ANTYSUBSYDyjne DOTYCZĄCE PRZYWOZU PRODUKTÓW Z WŁÓKIEN SZKLANYCH CIĄGŁYCH
POCHODZĄCYCH Z EGIPITU**

INFORMACJE NA TEMAT DOBORU PRÓBY IMPORTERÓW NIEPOWIĄZANYCH

Niniejszy formularz ma pomóc importerom niepowiązanym w dostarczeniu informacji związanych z kontrolą wyrwykową, wymaganych w sekcji 5.3.2 zawiadomienia o wszczęciu.

Zarówno wersję „Limited”, jak i wersję „For inspection by interested parties” należy odesłać Komisji, jak określono w zawiadomieniu o wszczęciu.

1. DANE SŁUŻĄCE IDENTYFIKACJI I DANE KONTAKTOWE

Proszę podać następujące dane dotyczące przedsiębiorstwa:

Nazwa przedsiębiorstwa	
Adres	
Osoba wyznaczona do kontaktów	
E-mail	
Telefon	
Faks	

2. OBRÓT I WIELKOŚĆ SPRZEDAŻY

Proszę podać: łączną wartość obrotu przedsiębiorstwa w euro (EUR), obrót i wagę lub ilość przywozu do Unii ⁽¹⁾ oraz wielkość odsprzedaży na rynku unijnym po przywozie z Egiptu w okresie objętym dochodzeniem (od dnia 1 kwietnia 2018 r. do dnia 31 marca 2019 r.) dla produktu objętego dochodzeniem, określonego w zawiadomieniu o wszczęciu, wraz z odpowiadającą jej wagą lub ilością.

	Ilość (w tonach)	Wartość w euro (EUR)
Łączny obrót przedsiębiorstwa w euro (EUR)		
Przywóz produktu objętego dochodzeniem do Unii		
Odsprzedaż produktu objętego dochodzeniem na rynku unijnym po przywozie z Egiptu		

⁽¹⁾ 28 państw członkowskich Unii Europejskiej to: Belgia, Bułgaria, Republika Czeska, Dania, Niemcy, Estonia, Chorwacja, Irlandia, Grecja, Hiszpania, Francja, Włochy, Cypr, Łotwa, Litwa, Luksemburg, Węgry, Malta, Niderlandy, Austria, Polska, Portugalia, Rumunia, Słowenia, Słowacja, Finlandia, Szwecja i Zjednoczone Królestwo.

3. DZIAŁALNOŚĆ PRZEDSIĘBIORSTWA I PRZEDSIĘBIORSTW POWIĄZANYCH ⁽²⁾

Proszę dokładnie określić działalność przedsiębiorstwa i wszystkich przedsiębiorstw powiązanych (proszę je wymienić i podać charakter powiązania z Państwem przedsiębiorstwem) uczestniczących w produkcji lub sprzedaży (eksportowej lub krajowej) produktu objętego dochodzeniem. Działalność taka może obejmować, choć nie wyłącznie, zakup produktu objętego dochodzeniem, jego produkcję w ramach podwykonawstwa, przetwarzanie produktu objętego dochodzeniem lub handel nim.

Nazwa i lokalizacja przedsiębiorstwa	Działalność	Powiązanie

4. INNE INFORMACJE

Proszę podać wszelkie inne istotne informacje, które zdaniem przedsiębiorstwa mogłyby pomóc Komisji w doborze próby.

5. ZAŚWIADCZENIE

Poprzez przekazanie wyżej wspomnianych informacji przedsiębiorstwo wyraża zgodę na ewentualne włączenie go do próby. Jeżeli przedsiębiorstwo zostanie włączone do próby, będzie to dla niego oznaczać konieczność wypełnienia kwestionariusza oraz wyrażenia zgody na wizytę na jego terenie w celu weryfikacji udzielonych odpowiedzi. W przypadku gdy przedsiębiorstwo nie wyrazi zgody na ewentualne włączenie go do próby, zostanie uznane za podmiot niewspółpracujący w dochodzeniu. Ustalenia Komisji dotyczące niewspółpracujących importerów opierają się na dostępnych faktach, a ich wynik może być dla takiego przedsiębiorstwa mniej korzystny niż w przypadku, gdyby podjęło ono współpracę.

Podpis upoważnionego pracownika:

Imię i nazwisko oraz stanowisko upoważnionego pracownika:

Data:

⁽²⁾ Zgodnie z art. 127 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny dwie osoby uważa się za powiązane, gdy: a) jedna jest urzędnikiem lub dyrektorem w firmie drugiej osoby; b) są one prawnie uznanymi wspólnikami w działalności gospodarczej; c) jedna jest pracodawcą, a druga pracownikiem; d) osoba trzecia bezpośrednio lub pośrednio dysponuje prawami głosu lub udziałem w kapitale zakładowym wynoszącym co najmniej 5 % wszystkich praw głosu lub co najmniej 5 % kapitału zakładowego obu osób; e) jedna z osób bezpośrednio lub pośrednio kontroluje drugą; f) obie znajdują się pod bezpośrednią lub pośrednią kontrolą trzeciej osoby; g) wspólnie kontrolują, bezpośrednio lub pośrednio, osobę trzecią; lub h) są członkami tej samej rodziny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558). Za członków rodziny uważa się wyłącznie osoby pozostające ze sobą w którymkolwiek z wymienionych poniżej stosunków: (i) mąż i żona, (ii) rodzice i dzieci, (iii) bracia i siostry (rodzeni lub przyrodni), (iv) dziadkowie i wnuki, (v) wuj lub ciotka i bratanek lub siostrzeniec oraz bratanica lub siostrzenica, (vi) teściowie i zięć lub synowa, (vii) szwagier i szwagierka. Zgodnie z art. 5 pkt 4) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny „osoba” oznacza osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, ale uznaną – na mocy prawa unijnego lub krajowego – za mającą zdolność do czynności prawnych (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA EUROPEJSKA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji**(Sprawa M.9362 – Suez Organique/Avril PA/Terral)****Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2019/C 192/16)

1. W dniu 28 maja 2019 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji.

Zgłoszenie to dotyczy następujących przedsiębiorstw:

- Suez Organique SAS („Suez Organique”, Francja),
- Avril SCA („Avril”, Francja),
- SAS Terral („Terral”, Francja), kontrolowane wyłącznie przez spółkę Avril.

Przedsiębiorstwa Suez Organique oraz Avril przejmują, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) oraz art. 3 ust. 4 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wspólną kontrolę nad przedsiębiorstwem Terral.

Koncentracja dokonywana jest w drodze zakupu udziałów/akcji i wniesienia aktywów.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- w przypadku przedsiębiorstwa Suez Organique: biologiczne przetwarzanie odpadów organicznych,
- w przypadku przedsiębiorstwa Avril: produkcja i sprzedaż produktów na bazie olejów roślinnych i pasz dla zwierząt,
- w przypadku przedsiębiorstwa Terral: zbieranie odpadów organicznych oraz produkcja i sprzedaż organicznych dodatków do gleby i nawozów.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

Należy zauważyć, iż zgodnie z zawiadomieniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury rozpatrywania niektórych koncentracji na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾ sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym zawiadomieniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Należy zawsze podawać następujący numer referencyjny:

M.9362 – Suez Organique/Avril PA/Terral

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 366 z 14.12.2013, s. 5.

Uwagi można przysyłać do Komisji pocztą, pocztą elektroniczną lub faksem. Należy stosować następujące dane kontaktowe:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Faks: +32 22964301

Adres pocztowy:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa M.9357 – FIS/Worldpay)
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2019/C 192/17)

1. W dniu 28 maja 2019 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji.

Zgłoszenie to dotyczy następujących przedsiębiorstw:

- Fidelity National Information Services, Inc. („FIS”, Stany Zjednoczone Ameryki),
- Worldpay Inc. („Worldpay”, Stany Zjednoczone Ameryki).

Przedsiębiorstwo FIS przejmuje, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, kontrolę nad całym przedsiębiorstwem Worldpay.

Koncentracja dokonywana jest w drodze zakupu akcji.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- FIS jest globalnym dostawcą technologii usług finansowych, przede wszystkim w zakresie bankowości detalicznej i instytucjonalnej, płatności, zarządzania aktywami i majątkiem, ryzyka i zgodności oraz rozwiązań w zakresie outsourcingu,
- Worldpay jest globalnym dostawcą usług acquiringu transakcji płatniczych oraz powiązanych usług w zakresie technologii płatniczych.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Należy zawsze podawać następujący numer referencyjny:

M.9357 – FIS/Worldpay

Uwagi można przysyłać do Komisji pocztą, pocztą elektroniczną lub faksem. Należy stosować następujące dane kontaktowe:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Faks: +32 22964301

Adres pocztowy:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa M.9377 – MIRA/BCI/iGH)

Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2019/C 192/18)

1. W dniu 29 maja 2019 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji.

Zgłoszenie to dotyczy następujących przedsiębiorstw:

- Macquarie Infrastructure and Real Assets (Europe) Limited („MIRA”, Australia), należące do Macquarie Group Limited (Australia),
- British Columbia Investment Management Corporation („BCI”, Kanada),
- innogy Grid Holdings, a.s. („iGH”, Republika Czeska), obecnie kontrolowane wyłącznie przez RWE Czech Gas Grid Holding B.V. (Republika Czeska).

Przedsiębiorstwa MIRA i BCI przejmują, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wspólną kontrolę nad całym przedsiębiorstwem iGH.

Koncentracja dokonywana jest w drodze zakupu akcji.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- MIRA skupia się na zarządzaniu infrastrukturą oraz innymi aktywami rzeczowymi, w tym nieruchomościami, energią i aktywami rolnymi,
- BCI inwestuje w instrumenty o stałej kwocie dochodu, kredyty hipoteczne, inwestycje na niepublicznym rynku kapitałowym i publiczne inwestycje kapitałowe, nieruchomości, infrastrukturę i zasoby odnawialne,
- iGH jest spółką dominującą dla GasNet, s.r.o. (które zarządza systemem rurociągów dystrybucji gazu przedsiębiorstwa iGH) oraz dla GridServices, s.r.o. (które zajmuje się konserwacją systemu dystrybucji i instalacji gazowej dla GasNet) w Republice Czeskiej.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

Należy zauważyć, iż zgodnie z zawiadomieniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury rozpatrywania niektórych koncentracji na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾ sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym zawiadomieniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Należy zawsze podawać następujący numer referencyjny:

M.9377 – MIRA/BCI/iGH

Uwagi można przysyłać do Komisji pocztą, pocztą elektroniczną lub faksem. Należy stosować następujące dane kontaktowe:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Faks: +32 22964301

Adres pocztowy:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 366 z 14.12.2013, s. 5.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL